

Budapest,
2009. február 4.,
szerda

14. szám

Ára: 1125,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

21/2009. (II. 4.) Korm. rendelet	A Nemzeti Hírközlési Hatóság eljárásában közreműködő szakhatóságok kijelöléséről, valamint egyes szakhatósági közreműködések megszüntetéséről és módosításáról szóló 362/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet módosításáról	4258
8/2009. (II. 4.) FVM rendelet	A Helyi Vidékfejlesztési Közösségek és a LEADER helyi akciócsoportok részére az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet keretében nyújtott támogatás részletes feltételeiről szóló 141/2008. (X. 30.) FVM rendelet módosításáról	4260
3/2009. (II. 4.) ÖM rendelet	A megújuló energiaforrásokat – biogázt, bioetanolt, biodízel – hasznosító létesítmények tűzvédelmének műszaki követelményeiről.	4265
4/2009. (II. 4.) ÖM rendelet	A kistelepülések közoktatási feladatainak társulásban történő ellátását ösztönző támogatás igénybevételeének részletes feltételeiről	4272
3/2009. (II. 4.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	4276
4/2009. (II. 4.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	4279
5/2009. (II. 4.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	4283
6/2009. (II. 4.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	4285
7/2009. (II. 4.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	4288
8/2009. (II. 4.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	4290
4/2009. (II. 4.) KE határozat	Vezérőrnagyi előléptetésről	4292
5/2009. (II. 4.) KE határozat	Dandártábornoki kinevezésről	4292
6/2009. (II. 4.) KE határozat	8/2006. (I. 20.) KE határozat módosításáról.	4292
1012/2009. (II. 4.) Korm. határozat	A Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról	4293

III. Kormányrendeletek

A Kormány 21/2009. (II. 4.) Korm. rendelete

**a Nemzeti Hírközlési Hatóság eljárásában közreműködő szakhatóságok kijelöléséről,
valamint egyes szakhatósági közreműködések megszüntetéséről és módosításáról szóló
362/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. § a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

A Nemzeti Hírközlési Hatóság eljárásában közreműködő szakhatóságok kijelöléséről, valamint egyes szakhatósági közreműködések megszüntetéséről és módosításáról szóló 362/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet 36. § (3) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(3) A sajátos építményszakhatóság körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekre vonatkozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárások szabályairól szóló 40/2002. (III. 21.) Korm. rendelet 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § Az eljárásban a munka-, tűzvédelmi, a közegészségügyi, valamint járványügyi szakkérdések vonatkozásában a honvédelmi miniszter által az erre a célra létrehozott hatóságok a külön jogszabályban meghatározott jogkörükben járnak el.”

2. §

A Nemzeti Hírközlési Hatóság eljárásában közreműködő szakhatóságok kijelöléséről, valamint egyes szakhatósági közreműködések megszüntetéséről és módosításáról szóló 362/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet 21. mellékletében a sajátos építményszakhatóság körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekre vonatkozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárások szabályairól szóló 40/2002. (III. 21.) Korm. rendelet 1. számú melléklet 5. pontját megállapító rendelkezés az alábbi szöveggel lép hatályba:

(A sajátos építményszakhatóság körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekre vonatkozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárásban közreműködő szakhatóságok)

„5.	Ha az építményt régészeti lelőhelyen, régészeti védőövezet területén, műemléki területen vagy külön jogszabályban meghatározott esetekben műemléket érintő módon valósítják meg.	Annak elbírálása kérdésében, hogy az építmény a kulturális örökség védelme jogszabályban rögzített követelményeinek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e.	Kulturális Örökségvédelmi Hivatal központi szerve	Oktatási és kulturális miniszter
-----	--	--	---	----------------------------------

3. §

A Nemzeti Hírközlési Hatóság eljárásában közreműködő szakhatóságok kijelöléséről, valamint egyes szakhatósági közreműködések megszüntetéséről és módosításáról szóló 362/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet 21. mellékletében a sajátos építményszakhatóság körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekre vonatkozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárások szabályairól szóló 40/2002. (III. 21.) Korm. rendelet 1. számú melléklet 9. pontját megállapító rendelkezés az alábbi szöveggel lép hatályba:

(A sajátos építményszakhatóságok körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekre vonatkozó építésügyi hatósági engedélyezési eljárásban közreműködő szakhatóságok)

„9.	a) Az erdőterületen megvalósuló vagy a megvalósítás során erdőterületre, az erdő talajára, vízháztartására vagy mikroklímájára hatást gyakorló módon megvalósuló létesítmény esetében, elvi építési, használatbavételi és bontási engedélyezési eljárás kivételével. b) Ha az eljárás termőföld igénybevitelével megvalósuló létesítmény esetén, elvi építési, használatbavételi és bontási engedélyezési eljárás kivételével. c) Állattartó létesítmények és technológiák esetén a bontási eljárás kivételével.	a) Annak az erdőről és az erdő védelméről szóló törvény szerinti elbírálása, hogy az építmény vagy tevékenység az erdőterületre, az erdő talajára, vízháztartására vagy mikroklímájára gyakorolt hatása alapján engedélyezhető-e, és ha igen, milyen feltételekkel. b) Termőföld minőségi védelme. c) Az állategészségügyi előírások érvényesítése.	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal területi szerve	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központja
-----	---	--	--	--

4. §

Nem lép hatályba a Nemzeti Hírközlési Hatóság eljárásában közreműködő szakhatóságok kijelöléséről, valamint egyes szakhatósági közreműködések megszüntetéséről és módosításáról szóló 362/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet 6. § (4)–(5) bekezdése, 43. § (1) bekezdés 8. pontjában a „24. § (6) bekezdésében az „a 12. számú melléklet szerinti érintett” szövegrész helyébe az „az eljárásban kijelölt” szöveg,” szövegrész, 43. § (1) bekezdés 22. pontjában a „telepengedély alapján gyakorolható ipari és szolgáltató tevékenységekről, valamint a telepengedélyezés rendjéről szóló 80/1999. (VI. 11.) Korm. rendelet” szövegrész, 43. § (2) bekezdés i) pontja, valamint 44. § (1) bekezdés 13. pontja.

5. §

A Nemzeti Hírközlési Hatóság eljárásában közreműködő szakhatóságok kijelöléséről, valamint egyes szakhatósági közreműködések megszüntetéséről és módosításáról szóló 362/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet 6. § (3) bekezdés felvezető szövege az „alcímet a következő” szövegrész helyett az „alcímet megelőzően a következő” szöveggel, 43. § (1) bekezdés 20. pontjában az „eljáró vízügyi felügyelet” szövegrész helyett az „eljáró vízügyi hatóság” szöveggel, 43. § (2) bekezdése a „4. § (3) bekezdésében” szövegrész helyett a „4. § (1) bekezdésében” szöveggel, 44. § (1) bekezdés 76. pontja a „vízügyi felügyelet” szövegrész helyett a „vízügyi hatóság” szöveggel lép hatályba.

6. §

A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal létrehozásáról és működéséről szóló 274/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 43/J. §-a a következő (2)–(3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A Kormány az erdőterületen található védett növénytakaságokkal kapcsolatos erdészeti hatósági eljárásban, – a védett és fokozottan védett életközösségekre vonatkozó korlátozásokról és tilalmakról szóló jogszabályban foglalt előírásoknak való megfelelés kérdésében – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget szakhatóságként jelöli ki.

(3) A Kormány – a növényi, állati vagy fertőzést okozó egyéb szervezetek országos jelentőségű védett természeti területen található erdőterületen történő tömeges elszaporodása esetén – az erdőgazdálkodó szükséges védekezés elvégzésére kötelezése iránti eljárásban, – annak elbírálása kérdésében, hogy az elvégzett kívánt védekezés a természet védelmére vonatkozó nemzeti és közösségi jogi követelményeknek megfelel-e – első fokú eljárásban a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőséget, másodfokú eljárásban az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőséget szakhatóságként jelöli ki. A szakhatóság az állásfoglalását – az eljáró hatóság kérésére – haladéktalanul, de legkésőbb egy napon belül adja meg.”

7. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 6. § 2009. március 1-jén lép hatályba.

(3) Ez a rendelet 2009. március 2-án hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 8/2009. (II. 4.) FVM rendelete

a Helyi Vidékfejlesztési Községek és a LEADER helyi akciócsoportok részére az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet keretében nyújtott támogatás részletes feltételeiről szóló 141/2008. (X. 30.) FVM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján – a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat-, és hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

1. §

(1) A Helyi Vidékfejlesztési Községek és a LEADER helyi akciócsoportok részére az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet keretében nyújtott támogatás részletes feltételeiről szóló 141/2008. (X. 30.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § d)–f) pontjai helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában:)

„d) *munkaterv*: a HVK és a LEADER HACS által, az Irányító Hatóság (a továbbiakban: IH) iránymutatása alapján elkészített, két hónapra vonatkozóan elvégzendő feladatok összességét tartalmazó írásbeli terv, amely alól kivételt képez a 2009. március 1. és március 31. közötti időszak, amelyet illetően egy hónapra vonatkozik;

e) *beszámoló*: a HVK és a LEADER HACS által a munkaterv alapján, az elszámolási időszakra elkészített, az előző két hónapban elvégzett feladatokat bemutató dokumentum, amely alól kivételt képez a 2009. március 1. és március 31. közötti időszak, amely esetben egy hónapban elvégzett feladatokat bemutató dokumentum;

f) *teljesítési igazolás*: a HVK és a LEADER HACS munkaszervezete által elkészített és az IH-nak benyújtott beszámoló alapján, az IH által kéthavonta kiállított okirat, amely alól kivételt képez 2009. március 1. és március 31. közötti időszakra kiállított, egy hónapra vonatkozó okirat, amely tartalmazza a támogatásra jogosult szervezet megnevezését, a munkatervben szereplő teljesített feladatok

azonosítóját és az elszámolási időszakra vonatkozó százalékos teljesítési arányt;”

(2) Az R. 1. § h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában:)

„h) *elszámolási időszak*: a 7. § (5) bekezdésében meghatározott kifizetési kérelem beadására nyitva álló időszakot megelőző két hónap, amely alól kivételt képez a 2009. április 1. és április 30. közötti, a kérelmek beadására nyitva álló időszakot megelőző egy hónap;”

2. §

(1) Az R. 4. § (4) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nettó 400 000 forintot meghaladó számlatétel vagy azonos rendeltetésű beszerzések számlatételeinek együttes összege esetén:”

(2) Az R. 4. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nettó 500 000 Ft/db teljes bekerülési értékű vagy ezen bekerülési érték feletti, nagy értékű tárgyi eszköz beszerzése csak az IH előzetes hozzájárulásával kérelmezhető a 6. számú mellékletben szereplő formanyomtatványon, 2 árajánlat másolatának becsatolása mellett. A tárgyi eszköz értékébe be kell számítani a rendeltetésszerű használatához nélkülözhetetlen, kiegészítő (önállóan nem használható) kellék értékét akkor is, ha az más számlán/számla tételekkel szerepel. Az IH hozzájárulása után az eszköz beszerzése során az eszköz típusától és fajtájától eltérni nem lehet. A beszerzési összeg a kérelemben feltüntetett összegtől legfeljebb 15%-ban térhet el.”

3. §

(1) Az R. 5. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az 5. és 6. számú melléklet alapján kérvényezett IH jóváhagyásról a kérelemnek az IH-hoz postai vagy személyes úton történő megküldésétől számított 30 napon belül dönt az IH.”

(2) Az R. 5. §-a a következő (11)–(12) bekezdésekkel egészül ki:

„(11) Az IH a rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontjában megjelölt feladat ellátása érdekében 2009. január 1-jétől minden év február 15-ig IH közleményben iránymutatást nyújt a LEADER HACS vagy a HVK által létrehozott jogi személyiségű szervezet:

a) vezető tisztségviselői;

b) egyéb tisztségviselői;

c) munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló munkatársai munkabére, megbízási díja, tiszteletdíja, valamint bármely más jogcímen nyújtott anyagi juttatás összegére (a továbbiakban együtt: munkabér) vonatkozóan.

(12) A munkabér-támogatás alapjának elismerhető mértéke a (11) bekezdés szerinti IH közleményben meghatározott munkabér összegének 120%-a.”

4. §

(1) Az R. 7. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A kifizetési kérelmet

a) 2009-ben:

aa) január 1-jétől január 31-ig,

ab) március 1-jétől március 31-ig,

ac) április 1-jétől április 30-ig,

ad) június 1-jétől június 30-ig,

ae) augusztus 1-jétől augusztus 31-ig,

af) október 1-jétől október 31-ig, valamint

ag) december 1-jétől december 31-ig,

b) 2010-ben, valamint azt követően évente:

ba) február 1-jétől február 28-ig,

bb) április 1-jétől április 30-ig,

bc) június 1-jétől június 30-ig,

bd) augusztus 1-jétől augusztus 31-ig,

be) október 1-jétől október 31-ig,

bf) december 1-jétől – december 31-ig

lehet benyújtani az MVH-hoz, az MVH által rendszeresített formanyomtatványon postai úton. Az utolsó kifizetési kérelem 2015. augusztus 1-jétől augusztus 31-ig nyújtható be.”

(2) Az R. 7. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A kifizetési kérelemben kizárólag az adott benyújtási időszakot megelőző, a költségfelmerülési időpont szerinti két havi kiadásokat igazoló, pénzügyileg rendezett bizonylatok ismerhetők el. Kivételt képez ez alól a 2009. április 1-jétől április 30-ig tartó kifizetési időszak, amely során a benyújtási időszakot megelőző, a költségfelmerülési időpont szerinti egy havi kiadásokat igazoló bizonylatok ismerhetők el.”

5. §

(1) Az R. 1–4. számú melléklete e rendelet 1–4. számú melléklete szerint módosul.

(2) Az R. 5. számú melléklete helyébe e rendelet 5. számú melléklete lép.

6. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 7. § (6) bekezdésének a) pontja hatályát veszti.

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

1. számú melléklet a 8/2009. (II. 4.) FVM rendelethez

Az R. 1. számú mellékletének 31. sora helyébe a következő szövegrész lép:

„31.	Észak-Tolna Hegyhát Helyi Közösség	3-as KÉZFOGÁS Nonprofit Kft.”
------	------------------------------------	-------------------------------

2. számú melléklet a 8/2009. (II. 4.) FVM rendelethez

Az R. 2. számú melléklete a következő szövegrésszel egészül ki:

„5510	Szállodai szolgáltatás
5523	Egyéb szálláshely-szolgáltatás
6321	Egyéb, szárazföldi szállítást segítő tevékenység
7440	Hirdetés”

3. számú melléklet a 8/2009. (II. 4.) FVM rendelethez

Az R. 3. számú melléklete a következő szövegrésszel egészül ki:

[Kód]	Megnevezés]
„0603	Díszítés vagy csokorkészítés céljára szolgáló vágott virág és bimbó frissen, szárítva, fehérítve, festve, impregnálva vagy másképpen kikészítve
2710	Kőolaj és bitumenes ásványokból előállított olaj, a nyers kivételével; másutt nem említett olyan készítmény, amely legkevesebb 70 tömegszázalékban kőolajat vagy bitumenes ásványokból előállított olajat tartalmaz, ez az olaj a készítmény lényeges alkotórésze; olajhulladék

3212	Nem vizes közegben diszpergált pigmentek (beleértve a fémport és -pelyhet is), folyékony vagy paszta formában, amelyet a zománc- és festégyártásban használnak; nyomófólia; festő- és színezőanyagok kimért adagokban és formákban a kiskereskedelemben szokásos kiszerezésben
3402	Szerves felületaktív anyagok (a szappan kivételével); felületaktív készítmény, mosókészítmények (beleértve a kiegészítő mosóanyagokat is), szappantartalmú tisztító – készítmények, a 3401 vtsz. alá tartozó kivételével
3506	Máshol nem említett elkészített enyv és más elkészített ragasztó; enyvként vagy ragasztóként használható termékek, a kiskereskedelemben enyvként vagy ragasztóként szokásos módon kiszerezve, legfeljebb 1 kg tiszta tömegben
3919	Öntapadó műanyag lap, lemez, film, fólia, szalag, csík és más sík formában, tekercsben is
3921	Más műanyag lap, lemez, film, fólia, szalag és csík
3926	Műanyagból készült más áruk és a 3901–3914 vtsz. alá tartozó más anyagokból készült áruk
4802	Nem bevont papír és karton írásra, nyomtatásra vagy más grafikai célra, és nem perforált lyukkártya- és lyukszalagpapír tekercsben vagy téglalap (beleértve a négyzet) alakú ívben, bármilyen méretben, a 4801 vagy a 4803 vtsz. alá tartozó papír kivételével; kézi merítésű papír és karton
4804	Nem bevont nátronpapír és -karton tekercsben vagy ívben, a 4802 vagy 4803 vtsz. alá tartozók kivételével
4805	Nem bevont más papír és karton tekercsben vagy ívben az árucsoporthoz tartozó Megjegyzések 3. pontjában megengedettnél nem nagyobb mértékben megmunkálva vagy feldolgozva
4806	Növényi pergamen, zsírpapír, pauszpapír (átmásolópapír) és pergamenpapír és más fényezett, átlátszó vagy áttetsző papír tekercsben vagy ívben
4807	Többrétegű papír és karton (ragasztóval összeragasztott papír- vagy kartonlapokból összeállítva) felületi impregnálás vagy bevonás nélkül, belső erősítéssel is, tekercsben vagy ívben
4821	Mindenféle címke papírból vagy kartonból, nyomtatott is
4906	Eredeti, kézzel készült tervrajz és műszaki rajz építészeti, gépészeti, ipari, kereskedelmi, helyrajzi vagy hasonló célra; kézírásos szöveg; mindezek fényérzékeny papírra fényképeszteti eljárással és karbonpapírral készített másolatai
4908	Levonókép (levonómatica)
5802	Frottírtörülköző- és hasonló frottírszövet, az 5806 vtsz. alá tartozó keskenyáru kivételével; tűzött textilszövet, az 5703 vtsz. alá tartozók kivételével
6305	Zsák és zacskó áruk csomagolására
8213	Olló, szabóolló és hasonló olló, valamint ezek pengéi
8303	Páncélburkolatú vagy páncéllal megerősített szekrény (széf), páncélszekrény és páncélozott ajtó és rekesz páncélszobához, pénz- és okirattartó láda, doboz és hasonló nem nemes fémből
8304	Iratgyűjtő doboz, kartotékdoboz, papírtartó tálca, papírtartó kosár, tolltartó, irodai bélyegzőtartó és hasonló irodai vagy íróasztali felszerelés nem nemesfémből, a 9403 vtsz. alá tartozó irodai bútor kivételével
8305	Cserélhető lapos dosszié vagy iratgyűjtő szerelvény, levélkapocs, gemkapocs, jelző címke és ehhez hasonló irodai eszköz nem nemesfémből; fűzőkapocs (pl. irodai, kárpitozási, csomagolási célra) nem nemesfémből
8306	Harang, csengő, gong és hasonló nem elektromos jelzőeszköz nem nemesfémből; kis szobor és más dísz tárgy nem nemesfémből; fénykép-, kép- vagy hasonló keret nem nemesfémből; tükör nem nemesfémből
8310	Jelzőtábla, névtábla, címtábla és hasonló tábla, szám, betű és más jel nem nemesfémből, a 9405 vtsz. alá tartozó kivételével
8424	Folyadék vagy por szórására vagy porlasztására szolgáló mechanikus készülék (kézi is); töltött vagy töltetlen tűzoltó készülék, legfeljebb 21 kg tömegű (kiv. tűzoltógránát vagy bomba); szórópisztoly és hasonló készülék; homok-, gőzsóró és hasonló gép
8440	Könyvkötő gép, beleértve a könyvfűző gépet is
8441	Papíripari rostanyag, papír vagy karton feldolgozására szolgáló más gép, beleértve mindenfajta vágógépet
8473	A 8469–8472 vtsz. alá tartozó géphez kizárólag vagy elsősorban használt alkatrész és tartozék (a gép tárolására, szállítására szolgáló tok és hasonló kivételével)
8523	Hang vagy más jelenség felvételére alkalmas vagy ilyen célra előkészített, de felvételt nem tartalmazó anyag, a 37. árucsoport kivételével

8524	Lemezek, szalagok, szilárd, állandó nem felejtő tároló eszközök, „intelligens kártyák” és más adathordozók hang vagy más jel rögzítésére, rögzített is, beleértve a matricát és a mesterlemez lemezek gyártásához, a 37. árucsoportba tartozó termékek kivételével
8536	Legfeljebb 1000 V feszültségű elektromos áramkör összekapcsolására, védelmére vagy elektronikus áramkörbe vagy azon belüli összekapcsolására szolgáló készülék (pl. kapcsoló, relé, olvadóbiztosíték, túlfeszültségcsökkentő, dugasz, foglalat, lámpafoglalat, csatlakozódoboz)
8544	Szigetelt elektromos huzal (zománcozott vagy anódosan oxidált is), kábel (a koaxiális kábel is) és egyéb szigetelt elektromos vezeték, csatlakozóval vagy anélkül; önállóan beburkolt optikai szálakból álló kábel, elektromos vezetékkel összeállítva vagy csatlakozóval felszerelve is
9009	Optikai rendszerű vagy kontakt fénymásoló és hőmásoló készülék
9606	Gomb, franciakapocs, patentkapocs és patent, gombtest és ezek más részei; nyers gomb
9611	Kézi használatú kelet-, pecsételő- vagy számozó-bélyegző és hasonló (beleértve a címkenyomtató vagy -domborító készüléket is); kézi működtetésű összetett fémbélyegző és ilyen összetett fémbélyegzőkből álló kézinyomda”

4. számú melléklet a 8/2009. (II. 4.) FVM rendelethez

Az R. 4. számú mellékletének d) pontja a következő szövegrésszel egészül ki:

- adó- és járulékmentes étkezési utalvány,
- egészségpénztári tagdíj finanszírozásának átvállalása,
- hozzájárulás egészségpénztári egyéni számlához a tagdíjon felül is,
- ruházati utalvány,
- könyvutalvány,
- iskolakezdési támogatás utalvány formájában,
- üdülési csekk,
- helyi utazási bérlet.

5. számú melléklet a 8/2009. (II. 4.) FVM rendelethez

„5. számú melléklet a 141/2008. (X. 30.) FVM rendelethez

Formanyomtatvány a tanulmányok és helyzetfeltáró elemzések IH általi jóváhagyásához

LEADER HACS neve:.....

Képviselőre jogosult neve:

MVH regisztrációs szám:

Tanulmány címe:

.....
.....

Tanulmány alcíme:

.....
.....

Tanulmány szükségességének indoklása (max. 1000 karakter):

.....
.....
.....

Tanulmány által érintett téma(k):

.....
.....
.....

A téma(k) Helyi Vidékfejlesztési Stratégiához való kapcsolódása (max. 1000 karakter):

.....
.....
.....

Tanulmány/helyzetfeltáró elemzés tartalomjegyzékek (legalább cím és alfejezet címek megjelölésével), az egyes fejezetek terjedelmének meghatározásával (min. és max. meghatározással):

.....
.....
.....
.....

A tanulmány társadalmasításának, elfogadtatásának módja és mikéntje (max. 1000 karakter):

.....
.....
.....

A tanulmány elkészítésével megbízni kívánt szervezet/személy adatai:

Szervezet/személy neve:

Szervezet formája:

Szervezet/személy elérhetősége (postacím, és e-mail):

Kapcsolattartó adatai:

.....
.....

A tanulmány elkészítésével megbízni kívánt szervezet/személy releváns szakmai tapasztalata (max. 1000 karakter):

.....
.....
.....

Referencia lista:

.....
.....
.....

Tanulmány elkészítésének költsége:

..... Ft

....., 200.....

.....
képviselőre jogosult aláírása”

**Az önkormányzati miniszter
3/2009. (II. 4.) ÖM
rendelete**

**a megújuló energiaforrásokat – biogázt, bioetanolt,
biodízelt – hasznosító létesítmények tűzvédelmének
műszaki követelményeiről**

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. § (2) bekezdés 23. pontjában kapott felhatalmazás alapján, az önkormányzati miniszter feladat- és hatásköréről szóló 132/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § c) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. §

(1) E rendeletet kell alkalmazni a biogázt, bioetanolt, biodízelt előállító, tároló, felhasználó létesítmények létesítése, átalakítása, bővítése, üzemeltetése során a tűzvédelmi műszaki követelményekre.

(2) E rendelet hatálya kiterjed az (1) bekezdésben felsorolt létesítmények

a) létesítése, átalakítása, bővítése során a tervezést, kivitelezést, üzemeltetést végző,

b) üzemeltetése (használat) során a létesítményt üzemeltető

természetes személyekre, jogi személyekre és jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságokra.

2. §

E rendelet alkalmazásában

1. *alapanyag-tároló*: a bioetanol, biodízelt előállításához szükséges mezőgazdasági termény tárolására szolgáló nyitott vagy zárt építmény,

2. *bioetanol tároló tér*: a bioetanol tárolására szolgáló építmény; nem minősül tárolásnak a gyártás közbeni, technológiai célú átmeneti tárolás,

3. *bioetanol üzem*: a bioetanol előállítására, tárolására, felhasználására szolgáló, sajátos építményekből álló létesítmény, amely magába foglalja valamennyi, az üzemeltetést segítő berendezést és építményt,

4. *biodízelt üzem*: a biodízelt előállítására, tárolására, felhasználására szolgáló, sajátos építményekből álló létesítmény, amely magába foglalja valamennyi, az üzemeltetést segítő berendezést és építményt,

5. *biogázüzem*: a biogáz vagy depóniagáz előállítására, tárolására, felhasználására szolgáló, sajátos építményekből álló létesítmény, amely magába foglalja valamennyi, az üzemeltetést segítő berendezést és építményt,

6. *depóniagáz*: olyan biogáz, amely kommunális hulladéklerakók hulladéktestében található szervesanyag szontán bomlásakor keletkezik,

7. *erjesztő tartály*: rugalmas vagy merev tetejű zárt tartály, melyben a szerves anyagok erjedése, lebomlása végbemegy (a gyakorlatban használatos megnevezése fermentor, rothasztó tartály is lehet),

8. *észterezés*: savak alkohollal történő reakciója, melynek során észter képződik,

9. *erőmű blokk*: olyan berendezés, amely a termelt biogázt elektromos, illetve hőenergiává alakítja át,

10. *gázelőkészítő berendezések*: a biogáz kezelésére szolgáló berendezések,

11. *gázfáklya*: az üzemszerű működés mellett felesleges (vagy a nem üzemszerű működés során keletkező) biogáz elégetésére szolgáló berendezés, amely megakadályozza, hogy a biogáz elégetlenül a környezetbe jusson,

12. *gázutak*: a kommunális hulladéklerakó hulladéktestében keletkező biogáz (depóniagáz) felszínre juttatására szolgáló gyűjtőcsövek,

13. *gáztároló*: a biogáz átmeneti – felhasználás előtti – gázhalmazállapotban történő, technológiai célú tárolására szolgáló (puffer) berendezés,

14. *nyersanyag-fogadótér*: az alapanyag tárolására szolgáló nyitott vagy zárt építmény,

15. *nyersanyagkezelő*: az alapanyag feldolgozásához szükséges előkezelést biztosító berendezés, berendezések,

16. *reaktor*: zárt tartály, melyben a növényi olaj és az alkohol reakciója végbemegy,

17. *rektifikáló oszlop*: az alkohol lepárlására szolgáló berendezés,

18. *szeparátor*: zárt tartály, ahol a növényi észter szétválik a melléktermékként keletkező glicerintől,

19. *üzemzavar*: a technológia során bekövetkező olyan meghibásodás, amely nem kívánt égéshez, illetve robbanáshoz vezethet.

3. §

(1) A tűzvédelmi hatóság – más, legalább azonos biztonságot nyújtó intézkedések megtétele esetében – kérelemre az eltérést engedélyezheti

a) a 4. § (1)–(6) és (9)–(11) bekezdésében, az 5. § (3) és (4) bekezdésében, a 7. § (2), (3) bekezdésében, a 8. § (2)–(4), (6) és (8)–(10) bekezdésében, a 9. § (1) bekezdésében, (2) bekezdés *d)*, *e)*, *f)* pontjában, (4)–(11) bekezdésében, a 10. § (1) bekezdésében, a 11. §-ban, a 12. § (3), (4) bekezdésében, a 13. §-ban, a 15. § (2) bekezdésében, a 16. §-ban, a 17. § (3), (4) bekezdésében, a 18. §-ban, a 20. § (2) bekezdésében, a 21. §-ban foglalt létesítési, valamint

b) a 7. § (5) bekezdésében, a 9. § (2) bekezdés *a)*, *b)*, *c)* pontjában, (3) bekezdésében, a 10. § (2), (3) bekezdésében, a 15. § (3) bekezdésében, a 20. § (3) bekezdésében foglalt használati vagy a tűzoltóságok beavatkozásával kapcsolatos előírások alól.

(2) Az e rendeletben szereplő műszaki követelményektől való eltérés a más hatóság hatáskörébe tartozó engedélyezési eljárást megelőzően engedélyezhető.

(3) A 4. § (7), (8) bekezdése, az 5. § (1), (2) bekezdése, a 6. §, a 7. § (1), (4) bekezdése, a 8. § (1), (5), (7) bekezdése, a 12. § (1), (2) bekezdése, a 14. §, a 15. § (1) bekezdése, a 17. § (1), (2) bekezdése, a 19. §, a 20. § (1) bekezdése rendelkezései alól eltérés nem engedélyezhető.

A biogáz-, biodízel-, bioetanol-üzemek általános előírásai

4. §

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó üzemek megengedett tűzzszakaszméreteinek meghatározása az Országos Tűzvédelmi Szabályzat kiadásáról szóló 9/2008. (II. 22.) ÖTM rendelet (a továbbiakban: OTSZ) ipari és mezőgazdasági üzemi tűzzszakaszokra vonatkozó előírásai szerint történik. A rendeltetést az üzemhez kapcsolódó létesítmény fő funkciója határozza meg.

(2) Az üzemek területén az alapanyag-tároló megengedett tűzzszakaszméreteinek meghatározása az OTSZ tárolási tűzzszakaszokra vonatkozó előírásai szerint történik.

(3) Az üzemek huzamos tartózkodásra nem szolgáló építményeinek teherhordó szerkezeteinél akkor megengedett a védelem nélküli acélszerkezet, ha az építmények teljes területe beépített tűzjelző és oltóberendezéssel van ellátva és hőszigetelés alkalmazása esetén a hőszigetelés legalább A2 tűzvédelmi osztályba tartozik.

(4) Az üzemek középmagas, illetve magas épületeinek létesítése során az épületeknek legalább az egyik oldalán az OTSZ előírásainak megfelelő tűzoltási felvonulási területet kell kialakítani.

(5) Az üzemek technológiájához közvetlenül kapcsolódó építmények (berendezések) egy technológiai egységként kezelendők, közöttük tűztávolságot nem kell tartani.

(6) Az üzemek oltóvízszükséglete a mértékadó tűzzszakasz alapterülete alapján kerül meghatározásra.

(7) Az üzemeket létesíteni, átalakítani, bővíteni, használni csak a villamos és villámvédelmi berendezésekre, valamint a túlfeszültség elleni védelemre vonatkozó előírások betartásával lehet.

(8) A nem villamos berendezéseket – a robbanásveszélyes zónákban – a vonatkozó szabványban meghatározott gyújtási kockázatértékelésben foglaltak szerint vagy azzal egyenértékű műszaki megoldásnak megfelelően lehet alkalmazni.

(9) Az üzemek teljes területén – kivéve az „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó, valamint a szabadtéri területeket – beépített tűzjelző berendezés kiépítése kötelező. A szabadtéren elhelyezett építmények környezetében a

tűzvédelmi hatósággal egyeztetett helyeken kézi jelzésadókat kell elhelyezni.

(10) Az üzemek automatikus vezérlését (folyamatirányítás) csak oly módon lehet kialakítani, hogy üzemzavar esetén a berendezések manuálisan is irányíthatóak legyenek. A rendszer az üzemzavart hang- és fényjelzéssel is jelezze.

(11) Az irányítóhelyiségben jól láthatóan fel kell tüntetni az üzemzavar esetén értesítendő személyek elérhetőségét.

BIOGÁZÜZEM TŰZVÉDELME NEK MŰSZAKI KÖVETELMÉNYEI

Általános létesítési és használati előírások

5. §

(1) A biogázüzemre vonatkozó előírásokat az OTSZ rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni.

(2) A biogázt tartalmazó berendezések tűzveszélyességi osztályba sorolását a biogáz metángáztartalma alapján kell meghatározni.

(3) A biogázüzem területén a gáztárolók köré előírt szükséges védőtávolságokat az 1. melléklet tartalmazza.

(4) A biogázüzem „A” vagy „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségeit csak hasadó vagy hasadó-nyíló felület kialakításával szabad létesíteni. Hasadó vagy hasadó-nyíló felület kialakítása nem kötelező, ha a helyiségben beépített tűzjelző és tűzoltó berendezés működik, továbbá a helyiségben a 7. § (2) bekezdésének megfelelő gázkoncentráció-érzékelőt helyeztek el.

6. §

(1) 0-s robbanásveszélyességi zónába tartoznak a biogázüzem azon zárt terei, ahol a biogáz folyamatosan vagy hosszú ideig van jelen, így különösen

- a) az erjesztő tartályok,
- b) a gázelőkészítő berendezések,
- c) a gáztárolók,
- d) a zárt trágyatárolók, valamint
- e) a gázkutak, technológiai csővezetékek és tartályok belső terei.

(2) 1-es robbanásveszélyességi zónába tartoznak a biogázüzem azon terei, ahol a biogáz normál üzemben várhatóan alkalmanként fordul elő, így különösen

- a) a lefűtő, mintavevő, lefejtő és víztelenítő helyek körüli 3 méter sugarú gömb alakú tér,
- b) a terepszinten vagy terepszint felett, szabadtéren elhelyezett szivattyú körüli 1 méter sugarú gömb alakú tér,
- c) az aknában elhelyezett szivattyú, vagy szerelvény és karimás kötés esetén az akna belseje,

d) a helyiségben elhelyezett szivattyú esetén a szivattyú körüli 3 méter sugarú gömb alakú tér.

(3) 2-es robbanásveszélyességi zónába tartoznak a biogázüzem azon terei, ahol a biogáz normál üzemben várhatóan nem fordul elő, de ha mégis előfordul, akkor csak rövid ideig marad fenn, így különösen

a) a karimás kötések (búvó nyílás) körüli 3 méter sugarú gömb alakú tér,

b) a lefűvató, mintavevő, lefejtő és víztelenítő helyek körüli – a 3 méter sugarú, gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú, gömb alakú tér,

c) a terepszinten vagy terepszint felett, szabadtéren elhelyezett szivattyú körül – az 1 méter sugarú gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú, gömb alakú tér,

d) az 1-es zónába sorolt akna fölötti tér 0,8 méter magasságig és az akna széle körül 2 méter szélességig,

e) a helyiségben elhelyezett szivattyú esetén a szivattyú körüli – a 3 méter sugarú gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú gömb alakú tér.

(4) Ha a létesítés során az (1)–(3) bekezdésben meghatározottól eltérő típusú és kiterjedésű zónabesorolást kívánnak kialakítani, azt csak a vonatkozó szabványokban foglaltak szerint vagy azzal egyenértékű műszaki megoldásnak megfelelően lehet végrehajtani. Ennek igazolására a tervező által elkészített, a robbanásveszélyességi zónák besorolását tartalmazó dokumentáció szolgál.

7. §

(1) Az alkalmazott berendezéseket úgy kell kialakítani, hogy a biztonsági szerelvényen keresztül eltávozó gáz elvezetése tüzet vagy robbanást ne okozzon.

(2) „A” vagy „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó berendezések épületbe történő telepítése esetén a vészlefűvátás csak az épületen kívülre történhet. A berendezés elhelyezésére szolgáló helyiségben olyan gázkoncentráció-érzékelő telepítése kötelező, amely az alsó robbanási határérték 20%-ának elérését érzékelve hallható és látható módon jelzést adva elindítja a vészszellőzést. A gázkoncentráció-érzékelő az alsó robbanási határérték 40%-ának elérését érzékelve elindítja az üzemeltető által előírt, a technológiának megfelelő beavatkozásokat, amely megakadályozza a tüzet vagy a robbanást.

(3) „A” vagy „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó berendezések csak akkor létesíthetők, ha a berendezések technológiai elválasztására egy esetleges tűz vagy robbanás továbbterjedését megakadályozó biztonsági szerelvény kerül beépítésre.

(4) A gázürítő szerelvények kialakítása akkor megfelelő, ha a véletlen, továbbá az illetéktelen kinyitás ellen védettek.

(5) A karbantartó a technológiai berendezések karbantartása során köteles hordozható metángáz-érzékelő készüléket használni.

Mezőgazdasági biogázüzem speciális létesítési és használati előírásai

8. §

(1) A nyersanyagfogadó terek tűzveszélyességi osztályba sorolása a tárolási technológiától függően, a nyersanyagból esetlegesen felszabaduló gázok tulajdonságai alapján történik.

(2) Szabadtéri, nyitott tároló esetén a nyersanyagfogadó tér „C” tűzveszélyes tűzveszélyességi osztályba tartozik.

(3) A nyitott nyersanyagtárolókat legalább A2 tűzvédelmi osztályú anyagból kell készíteni.

(4) Ha a nyersanyagkezelés során fokozottan tűz- és robbanásveszélyes gáz keletkezhet olyan koncentrációban, amely tüzet vagy robbanást okozhat, a nyersanyagkezelő „A” tűzveszélyességi osztályba tartozik.

(5) Az erjesztő tartály „A” fokozottan tűz- és robbanásveszélyes tűzveszélyességi osztályba tartozik. Az erjesztő tartályhoz gázelőkészítő berendezés akkor kapcsolható, ha a berendezések közé egy esetleges tűz vagy robbanás továbbterjedését megakadályozó biztonsági szerelvény kerül beépítésre.

(6) Az erjesztő tartályokat legalább A1 tűzvédelmi osztálynak megfelelő anyagból, hőszigetelésüket, továbbá a hőszigetelést védő külső borítást legalább A2 tűzvédelmi osztályú anyagból kell készíteni. Rugalmas (műanyag fólia) tartálytető akkor alakítható ki, ha betartásra kerülnek a (8) bekezdésben foglaltak.

(7) A gáztároló építmény, berendezés „A” fokozottan tűz- és robbanásveszélyes tűzveszélyességi osztályba tartozik.

(8) A gáztároló anyaga gáztömör, UV-, időjárás-, hő-, nyomásálló legyen. Ha a gáztároló anyaga műanyag fólia, akkor annak legalább C tűzvédelmi osztályúnak kell lennie.

(9) A gáztároló és az ahhoz csatlakozó föld feletti vezetékek, szerelvények kialakítása akkor megfelelő, ha azok gépjárműütöközéstől vagy egyéb külső károsodástól védettek.

(10) Ha a föld alatti, illetve földtakarásos gáztárolók felett az akadálytalan közlekedés nem biztosítható, a tárolókat csak elkerítetten és jól látható táblával jelölve lehet létesíteni.

9. §

(1) A biogázüzem építményeinek védelmében előírt, egy esetleges tűz, robbanás vagy egyéb károsító hatás kialakulásának megakadályozásához szükséges védőtávolságokat az 1. melléklet tartalmazza. Ha több gáztároló egy technológiai egységként kerül telepítésre, közöttük védőtávolság tartása nem kötelező, a szükséges védőtávolságot a gáztárolók együttes térfogata határozza meg.

(2) A védőtávolságon belül tilos

a) az éghető anyag tárolása,

b) a dohányzás,

- c) fás szárú növény termesztése,
- d) villamos légvezeték, oszlop, 400 V feletti villamos berendezés elhelyezése,
- e) közvetlenül a technológiához nem kapcsolódó építmény elhelyezése,
- f) közmű elhelyezése.

(3) A védőtávolságon belül nyílt lángot használni, szikrát okozó vagy egyéb tűzveszélyes tevékenységet folytatni csak érvényes, az alkalomszerű tűzveszélyes tevékenységre kiadott engedélyben meghatározottak szerint lehet.

(4) A védőtávolságon belül csak az üzemeltetést biztosító forgalmi utak alakíthatók ki, melyeken csak az üzemeltetést biztosító járművek közlekedhetnek.

(5) Az 1. mellékletben előírt védőtávolság a felére csökkenthető olyan védőfal építésével, amely nyomásálló, A1 tűzvédelmi osztályú és EI 90 tűzállósági határértékű, továbbá legalább 0,5 méterrel túlnyúlik a tárolón. Ha a védőfal oldalirányban és felfelé 3-3 m-rel túlnyúlik a tárolón, védőtávolságot nem szükséges tartani.

(6) A föld feletti gáztárolókat a biogázüzemhez technológiailag közvetlenül nem kapcsolódó építményektől a 2. mellékletben meghatározott távolság szerint kell elhelyezni.

(7) A csővezetéseket a mechanikai sérülésektől és a káros hőhatástól védeni kell.

(8) Az erőműblokk elé tűz vagy robbanás továbbterjedését megakadályozó biztonsági szerelvényt kell beépíteni.

(9) Az üzemeltető köteles az üzemi technológia során feleslegben keletkezett biogázt gázfáklyára továbbítani.

(10) A gázfáklyát üzembiztos (szünetmentes) elektromos gyújtórendszerrel kell kialakítani, teljesítményét az óránkénti csúcs biogáztermelésnek megfelelően kell méretezni.

(11) A gázfáklya telepítési helyét a biogázüzem egyéb építményei esetleges szellőztetésének, az előírt védőtávolságoknak, a hasadó-nyíló felületek lefűvási irányának, valamint az uralkodó széliránynak a figyelembevételével kell meghatározni.

10. §

Depóniagázt hasznosító biogázüzem speciális létesítési és használati előírásai

(1) A depóniagáz-kitermelésre a 8. §-ban és a 9. §-ban rögzített, a mezőgazdasági biogázüzemre vonatkozó speciális előírások vonatkoznak az alkalmazott technológiából és berendezésből eredő eltérések figyelembevételével.

(2) Az üzemeltető biztosítja a gázkutak szerelvényeinek mechanikai sérülések elleni védelmét.

(3) Az üzemeltető oly módon határozza meg a hulladékszállító járművek útvonalait, hogy azok ne keresztezzék a

gázgyűjtő vezetéseket. Ha ez elkerülhetetlen, a vezetékek sérülését megakadályozó műszaki megoldás alkalmazásáról gondoskodik.

11. §

Szennyvizekből kinyert biogázt hasznosító üzem speciális létesítési és használati előírásai

(1) A szennyvizekből kinyert biogázt hasznosító üzemekre a 8. §-ban és a 9. §-ban rögzített, a mezőgazdasági biogázüzemre vonatkozó speciális előírások vonatkoznak az alkalmazott technológiából és berendezésből eredő eltérések figyelembevételével.

(2) Az iszapcsövek járható közműalagútjaiban olyan metángáz-érzékelő berendezés elhelyezése kötelező, amely az alsó robbanási határérték 20%-ának elérését érzékelve hallható és látható módon jelzést adva elindítja a vésszellőzést; az alsó robbanási határérték 40%-ának elérését érzékelve elindítja az üzemeltető által előírt, a technológiának megfelelő beavatkozásokat, amelyek megakadályozzák a tüzet vagy a robbanást.

A BIOETANOL-GYÁRTÁS TŰZVÉDELMENEK MŰSZAKI KÖVETELMÉNYEI

Általános létesítési és használati előírások

12. §

(1) A bioetanol-gyártás e rendeletben nem szabályozott tűzvédelmi követelményeire az OTSZ ipari üzemekre, valamint éghető folyadékokra vonatkozó előírásai kötelezőek.

(2) A bioetanolra – az etilalkohollal megegyező tűzvédelmi szempontú tulajdonságaira tekintettel – az etilalkoholra vonatkozó szabályozás az irányadó.

(3) Középmagas vagy magas technológiai jellegű épület esetében, ha az épületben huzamos tartózkodás történik, az épületszerkezeteknek legalább II. tűzállósági fokozatúaknak kell lenniük, és az OTSZ szerinti füstmentes lépcsőházzal kell rendelkezniük.

(4) Középmagas vagy magas ipari épület esetében a megengedett tűzszakasz alapterületét 20%-kal csökkentett területtel kell figyelembe venni. A megengedett tűzszakasz-alapterületet nem kell csökkenteni, ha az épület teljes területe beépített habbal oltó berendezéssel védett.

13. §

(1) Az alapanyag-tároló tűzszakasz alapterülete maximum 10 000 m²-es tűzszakasz nagyságig növelhető, ha a

tárolóban a tűz terjedését megakadályozó, – a tárolót legfeljebb 1300 m² alapterületű szekciókra osztó – a tárolási magasságot legalább 1,5 méterrel meghaladó magasságú határoló szerkezetet építenek be, és a tárolt termény hűtését, valamint gyors kiürítését arra alkalmas technológiai rendszerrel biztosítják. A hűtéshez, kiürítéshez szükséges technológiát az üzemeltető a technológiai utasításban rögzíti.

(2) Silóban történő tárolás esetén akkor tekinthető önálló tűzszakasznak a legfeljebb 10 000 m³ térfogatú tároló-siló, ha a tartály anyaga, valamint az esetleges hőszigetelés legalább A2 tűzvédelmi osztályba tartozik, továbbá több tartály esetén a tartályok egymástól való telepítési távolsága legalább 1 méter.

(3) A bioetanol-üzem területén alapanyag-tároló, valamint előkészítő építmény akkor létesíthető, ha azok külön tűzszakaszként kerülnek kialakításra.

(4) A bioetanol-üzem „A” vagy „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségeit csak hasadó vagy hasadó-nyíló felület kialakításával szabad létesíteni. A hasadó vagy hasadó-nyíló felület kialakítása nem kötelező, ha a helyiség beépített tűzjelző és tűzoltó berendezéssel van ellátva, továbbá a helyiségben az ott alkalmazott technológiának megfelelő folyadékgőzkoncentráció-érzékelő van elhelyezve, amely az alsó robbanási határérték 20%-ának elérését érzékelve hallható és látható módon jelzést adva elindítja a vészszellőzést; az alsó robbanási határérték 40%-ának elérését érzékelve elindítja az üzemeltető által előírt, a technológiának megfelelő beavatkozásokat, amelyek megakadályozzák a tüzet vagy a robbanást.

14. §

(1) 0-s robbanásveszélyességi zónába tartoznak a bioetanol-üzem azon zárt terei, ahol a robbanásveszélyes közeg folyamatosan vagy hosszú ideig van jelen, így különösen

a) a tartályok, egyéb berendezések és technológiai csővezetékek belső terei,

b) a robbanásveszélyes folyadékot gyakran és nagy mennyiségben tartalmazó akna belseje.

(2) 1-es robbanásveszélyességi zónába tartoznak a bioetanol-üzem azon terei, ahol a robbanásveszélyes közeg normál üzemben várhatóan alkalmanként fordul elő, így különösen

a) a mintavevő, lecsapoló és lefejtő szerkezetek körül legalább 5 méter sugarú gömb alakú tér, amely érintkezik a föld felszínével,

b) a szabályozó szelepek, valamint a terepszinten vagy terepszint felett szabadtéren elhelyezett szivattyú körüli legalább 1 méter sugarú gömb alakú tér, amely érintkezik a föld felszínével,

c) az aknák vagy tartályok légzője körüli legalább 3 méter sugarú gömb alakú tér, amely érintkezik a föld felszínével,

d) az aknában elhelyezett szivattyú, vagy szerelvény és karimás kötés esetén az akna belseje,

e) helyiségben elhelyezett szivattyú esetén a szivattyú körüli legalább 3 méter sugarú gömb alakú tér, amely érintkezik a föld felszínével.

(3) 2-es robbanásveszélyességi zónába tartoznak az olyan terek, ahol a robbanásveszélyes közeg normál üzemben várhatóan nem fordul elő, de ha mégis előfordul, akkor rövid ideig marad fenn, így különösen

a) a karimás kötések (búvó nyílás) körüli legalább 3 méter sugarú gömb alakú tér, amely érintkezik a föld felszínével,

b) a mintavevő, lecsapoló és lefejtő szerkezetek körüli – az 5 méter sugarú gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú gömb alakú tér,

c) a szabályozó szelepek, a terepszinten vagy terepszint felett szabadtéren elhelyezett szivattyú körüli – az 1 méter sugarú gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú gömb alakú tér,

d) az 1-es zónába sorolt akna fölötti tér 0,8 méter magasságig és az akna széle körül 2 méter szélességig,

e) a helyiségben elhelyezett szivattyú esetén a szivattyú körüli – a 3 méter sugarú gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú gömb alakú tér.

(4) Ha a létesítés során az (1)–(3) bekezdésben meghatározottól eltérő típusú és kiterjedésű zónabesorolást kívánnak kialakítani, azt csak a vonatkozó szabványokban foglaltak szerint vagy azzal egyenértékű műszaki megoldásnak megfelelően lehet végrehajtani. Ennek igazolására a tervező által elkészített, a robbanásveszélyességi zónák besorolását tartalmazó dokumentáció szolgál.

15. §

(1) Az üzemeltető gondoskodik arról, hogy a bioetanol-üzem területén a tűzvédelmi hatóság által meghatározott mennyiségű és minőségű habképző anyag mindenkor rendelkezésre álljon.

(2) 5000 m³ vagy annál nagyobb tárolási egységtérfogatú bioetanol-tároló tartály csak az OTSZ-ben előírtaknak megfelelő beépített habbal oltó berendezés általi védelemmel létesíthető.

(3) Az üzemeltető gondoskodik arról, hogy az alapanyag ömlesztett, valamint silóban történő tárolása esetén a tárolt anyag hőmérsékletét rendszeresen ellenőrizzék és a mért adatokat dokumentálják a technológiai utasításban rögzítetteknek megfelelően. A hőmérséklet veszélyes mértékű megemelkedése esetére az üzemeltető meghatározza azokat a technológiai intézkedéseket, amelyek biz-

tosítják a hőmérséklet tűzvédelmi szempontból már veszélytelen értékre történő visszaállítását.

*Bioetanol-üzem speciális létesítési
és használati előírásai*

16. §

(1) Helyiségben történő alapanyag-tárolás esetén a helyiség csak úgy alakítható ki, hogy annak szellőztetése biztosítsa az ott tartózkodókra és a környezetre veszélyes mértékű felmelegedés vagy porkoncentráció kialakulásának megakadályozását.

(2) Silóban történő alapanyag-tárolásnál a silóhoz kapcsolódó szállítóvezetékek csak úgy alakíthatók ki, ha a szállítóvezetékbe tűz vagy robbanás továbbterjedését megakadályozó biztonsági szerelvényt építenek be.

(3) A zárt helyiségbe telepített rektifikáló oszlopok környezetében gázkoncentráció-érzékelők, szükség esetén gőzkoncentráció-érzékelők kerüljenek elhelyezésre, melyek az alsó robbanási határérték 20%-ának elérését érzékelve hallható és látható módon jelzést adva elindítják a vészszellőzést; az alsó robbanási határérték 40%-ának elérését érzékelve elindítják az üzemeltető által előírt, a technológiának megfelelő beavatkozásokat, amelyek megakadályozzák a tüzet vagy a robbanást.

*A BIODÍZELGYÁRTÁS TŰZVÉDELMEÉNEK
MŰSZAKI KÖVETELMÉNYEI*

Általános létesítési és használati előírások

17. §

(1) A biodízelgyártás e rendeletben nem szabályozott tűzvédelmi követelményeire az OTSZ ipari üzemekre, valamint az éghető folyadékokra megállapított előírásai vonatkoznak.

(2) A biodízelre – a hagyományos módon előállított dízelolajjal megegyező tűzvédelmi szempontú tulajdonságaira tekintettel – a dízelolajra vonatkozó szabályozás az irányadó.

(3) Középmagas vagy magas technológiai jellegű épületek esetében, ha az épületben huzamos tartózkodás történik, az épületszerkezeteknek legalább II. tűzállósági fokozatúaknak kell lenniük, és az OTSZ szerinti füstmentes lépcsőházat is ki kell alakítani.

(4) Középmagas vagy magas ipari épület esetében a megengedett tűzszakasz alapterületét 20%-kal csökkentett területtel kell figyelembe venni. A megengedett tűzsa-

kasz-alapterületet nem kell csökkenteni, ha az épület teljes területe beépített habbal oltó berendezéssel védett.

18. §

(1) Az alapanyag-tároló tűzszakasz alapterülete maximum 10 000 m²-es tűzszakasz nagyságig növelhető, ha a tárolóban a tűz terjedését megakadályozó, – a tárolót legfeljebb 1300 m² alapterületű szekciókra osztó – a tárolási magasságot legalább 1,5 méterrel meghaladó magasságú határoló szerkezetet építenek be, és a tárolt termény hűtését, valamint gyors kiürítését arra alkalmas technológiai rendszerrel biztosítják. A hűtéshez, kiürítéshez szükséges technológiát az üzemeltető a technológiai utasításban rögzíti.

(2) Silóban történő tárolás esetén akkor tekinthető önálló tűzszakasznak a legfeljebb 10 000 m³ térfogatú dupla-falú tárolósiló, ha a tartály anyaga, valamint az esetleges hőszigetelés legalább A2 tűzvédelmi osztályba tartozik, továbbá több tartály esetén a tartályok egymástól való telepítési távolsága legalább 1 méter.

19. §

(1) 0-s robbanásveszélyességi zónába tartoznak a biodízelüzem azon zárt terei, ahol a robbanásveszélyes közeg folyamatosan vagy hosszú ideig van jelen, így különösen

a) a tartályok, egyéb berendezések és technológiai csatlakozások belső terei,

b) a robbanásveszélyes folyadékot gyakran és nagy mennyiségben tartalmazó akna belseje.

(2) 1-es robbanásveszélyességi zónába tartoznak a biodízelüzem azon területei, ahol a robbanásveszélyes közeg normál üzemben várhatóan alkalmanként fordul elő, így különösen

a) a mintavevő, lecsapoló és lefejtő szerkezetek körül legalább 5 méter sugarú gömb alakú terület, amely érinti a föld felszínét,

b) a szabályozó szelepek, a terepszinten vagy terepszint felett szabadtéren elhelyezett szivattyú körüli legalább 1 méter sugarú gömb alakú terület, amely érinti a föld felszínét,

c) az aknák vagy tartályok légzője körüli legalább 3 méter sugarú gömb alakú terület, amely érinti a föld felszínét,

d) az aknában elhelyezett szivattyú, vagy szerelvény és karimás kötés esetén az akna belseje,

e) a helyiségben elhelyezett szivattyú esetén a szivattyú körüli legalább 3 méter sugarú gömb alakú terület, amely érinti a föld felszínét.

(3) 2-es robbanásveszélyességi zónába tartoznak a biodízelüzem azon területei, ahol a robbanásveszélyes közeg normál üzemben várhatóan nem fordul elő, de ha mégis előfordul, akkor rövid ideig marad fenn, így különösen

a) a karimás kötések (búvó nyílás) körüli legalább 3 méter sugarú gömb alakú tér, amely érinti a föld felszínét,

b) a mintavevő, lecsapoló és lefejtő szerkezetek körüli – az 5 méter sugarú gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú gömb alakú tér,

c) a szabályozó szelepek, a terepszinten vagy terepszint felett szabadtéren elhelyezett szivattyú körüli – az 1 méter sugarú gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú gömb alakú tér,

d) az 1-es zónába sorolt akna fölötti tér 0,8 méter magasságig és az akna széle körül 2 méter szélességig,

e) a helyiségben elhelyezett szivattyú esetén a szivattyú körüli – a 3 méter sugarú gömb alakú 1-es zónán túli – további 3 méter sugarú gömb alakú tér.

(4) Ha a létesítés során az (1)–(3) bekezdésben meghatározottól eltérő típusú és kiterjedésű zónabesorolást kívánnak kialakítani, azt csak a vonatkozó szabványokban foglaltak szerint vagy azzal egyenértékű műszaki megoldásnak megfelelően lehet végrehajtani. Ennek igazolására a tervező által elkészített, a robbanásveszélyességi zónák besorolását tartalmazó dokumentáció szolgál.

20. §

(1) Az üzemeltető gondoskodik arról, hogy a biodízelüzem területén a tűzvédelmi hatóság által meghatározott mennyiségű és minőségű habképző anyag mindenkor rendelkezésre álljon.

(2) 5000 m³ vagy annál nagyobb tárolási egységtérfogatú biodízel-tároló-tartály csak az OTSZ-ben előírtaknak megfelelő beépített habbal oltó berendezés általi védelemmel létesíthető.

(3) Az üzemeltető gondoskodik arról, hogy az alapanyag ömlesztett, valamint silóban történő tárolása esetén a tárolt anyag hőmérsékletét rendszeresen ellenőrizték és a mért adatokat dokumentálják a technológiai utasításban rögzítetteknek megfelelően. A hőmérséklet veszélyes mértékű megemelkedése esetére az üzemeltető meghatározza azokat a technológiai intézkedéseket, amelyek biztosítják a hőmérséklet tűzvédelmi szempontból már veszélytelen értékre történő visszaállítását.

Biodízelüzem speciális létesítési és használati előírásai

21. §

(1) Silóban történő alapanyag-tárolásnál a silóhoz kapcsolódó szállítóvezetékek csak úgy alakíthatók ki, ha a szállítóvezetékbe tűz vagy robbanás továbbterjedését megakadályozó biztonsági szerelvényt építenek be.

(2) Az észterező helyiség „A” fokozottan tűz- és robbanásveszélyes tűzveszélyességi osztályba tartozik. A helyiségbe metanolgőz-érzékelők kerüljenek elhelyezésre, melyek az alsó robbanási határérték 20%-ának elérését érzékelve hallható és látható módon jelzést adva elindítják a vészszellőzést; az alsó robbanási határérték 40%-ának elérését érzékelve elindítják az üzemeltető által előírt, a technológiának megfelelő beavatkozásokat, amelyek megakadályozzák a tüzet vagy a robbanást.

(3) Ha az észterező művelet technológiai berendezései szabadtéri műtárgyként kerülnek kialakításra, abban az esetben a megengedett legkisebb elhelyezési távolság

a) az észterező terület és a technológiához közvetlenül nem kapcsolódó – létesítményen belüli – építmények között legalább 10 méter,

b) az észterező terület és az üzem területéhez nem tartozó, „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmény vagy övezet, továbbá lakóterület, tömegtartózkodásra szolgáló építmény, villamos vágány, vasúti vágány között legalább 20 m.

(4) A (3) bekezdés a) pontjában meghatározott elhelyezési távolság a felére csökkenthető olyan védőfal építésével, amely nyomásálló, A1 tűzvédelmi osztályú és EI 90 tűzállósági határértékű, továbbá legalább 2-2 méterrel túlnyúlik az észterező terület határán.

22. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 90. napon lép hatályba.

(2) E rendelet tervezetének a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló – a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított – 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8–10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.

Dr. Gyenesei István s. k.,
önkormányzati miniszter

1. melléklet a 3/2009. (II. 4.) ÖM rendelethez

Tároló térfogata (m ³)	300-ig	300–1500	1500–5000	5000 felett
Föld feletti, épületszerkezetekből kialakított vagy épületbe telepített gáztárolók védőtávolságai (m)	3	4	6	10
Föld alatti és földtakarásos gáztárolók szerelvényei, nyílásai körüli védőtávolságok (m)	3	6	10	15
Alapanyag-tároló vagy erjesztő tartály fölé telepített tárolóballon, valamint tároló föliák védőtávolságai (m)	4	10	15	20

Megjegyzés: Épületbe telepített gáztárolók esetén a védőtávolságot az épület külső falsíkjától kell mérni.

2. melléklet a 3/2009. (II. 4.) ÖM rendelethez

A föld feletti gáztárolók és a biogázüzemhez technológiailag közvetlenül nem kapcsolódó építmények közötti minimális elhelyezési távolság

	Gáztároló térfogata (m ³)	300-ig	300–1500	1500–5000	5000 felett
„A” és „B” tűzveszélyességi osztályú építmény vagy övezet		10	15	20	25
„C” és „D” tűzveszélyességi osztályú építmény vagy övezet		10	15	15	20
Vasúti forgalmi vágány		15	15	20	25
Közlekedési út, járda, kerékpárút		10	10	15	15

Megjegyzés: Az 1–2. melléklet táblázatainak fejlécében megállapított „től-ig” értékek értelmezése: az alsó határnál nagyobb, de legfeljebb a felső határértékig. A távolságértékek méterben értendők.

**Az önkormányzati miniszter
4/2009. (II. 4.) ÖM
rendelete**

**a kistelepülések közoktatási feladatainak
társulásban történő ellátását ösztönző támogatás
igénybevételének részletes feltételeiről**

A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló 2008. évi CII. törvény 5. számú mellékletének 28. pontjában kapott felhatalmazás alapján, az önkormányzati miniszter feladat- és hatásköréről szóló 132/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva – az oktatási és kulturális miniszter feladat- és hatásköréről szóló 167/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának a) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró oktatási és kulturális miniszterrel egyetértésben, valamint a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának a) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszter véleményének kikérésével – a következőket rendelem el:

1. §

(1) A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló 2008. évi CII. törvény (a továbbiakban: költségvetési törvény) 5. számú mellékletének 28. pontja szerinti 100,0 millió forint előirányzat a kistelepülések közoktatási feladatai társulásban történő ellátásának ösztönzését szolgálja.

(2) Támogatást igényelhet

a) többcélú kistérségi társulás (a továbbiakban: Társulás),

b) a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. évi CXXXV. törvény 8., 9. és 16. §-ai szerinti intézményi társulás (a továbbiakban: intézményi társulás) székhely települési önkormányzata, továbbá

c) települési önkormányzat

az általa fenntartott azon közoktatási intézmény működési kiadásaihoz, melyhez 1500 fő és az alatti lakosság számú kistelepülési önkormányzat által 2008/2009. nevelési évben/tanévben önállóan fenntartott közoktatási intézmény 2009. szeptember 1-jétől tagintézményként csatlakozik.

(3) A (2) bekezdés szerinti támogatás igénylésének további feltétele, hogy

a) a társulni kívánó 1500 fő és az alatti lakosságszámú kistérségi önkormányzat intézményének közös fenntartására irányuló korábbi – 2008. augusztus 31-éig kezdeményezett – társulási szándékát más önkormányzat, intézményi társulás vagy Társulás elutasította, továbbá

b) a (2) bekezdés szerint 2009. szeptember 1-jétől bővülő közoktatási intézmény új tagintézményében a foglalkozásokat, tanítási órákat a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvényben meghatározott végzettséggel és szakképzettséggel rendelkező pedagógusok tartják meg.

(4) A támogatás formája vissza nem térítendő támogatás, az 1500 fő és az alatti lakosságszámú települési önkormányzat által 2008/2009. nevelési évben/tanévben önállóan fenntartott közoktatási intézmény gyermek-, illetve tanulólétszáma alapján legfeljebb 70 000 Ft/gyerek, tanuló, melynek összege nem haladhatja meg a 8 millió forintot.

(5) Nem nyújtható támogatás annak a pályázónak, amely lejárt esedékességű, meg nem fizetett köztartozással rendelkezik (a köztartozás megfizetéséig), vagy adósságrendezési eljárás alatt áll.

2. §

(1) A támogatás összegének meghatározása az alábbi szempontok figyelembe vételével történik:

a) az 1500 fő és az alatti lakosságszámú, társulni kívánó kistérségi önkormányzat területén 2009. szeptember 1-jétől tagintézményként működő feladat-ellátási helyen óvodai nevelésben, illetve iskolai oktatásban részesülő gyermekek, tanulók száma, az összlétszámon belül a hátrányos helyzetű, illetve halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek, tanulók létszáma, továbbá

b) az intézményi társulás, illetve a Társulás által fenntartott intézmény hosszú távú – 5 éves – fenntarthatóságával kapcsolatos adatok és tervek (gyermeklétszám alakulása, működtetési költségek és azok alakulása, terveznek-e további intézmény-racionalizálást).

(2) A támogatás szempontjából előnyben részesülnek azon pályázók,

a) amelyek intézményében a megvalósítandó célok összhangban vannak a kistérségi intézkedési tervvel, illetve az önkormányzati intézkedési tervvel, különös tekintettel a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 105. §-ában foglaltaknak megfelelően a közoktatási esélyegyenlőségi intézkedési tervben megjelölt feladatokra,

b) amelyek 25%-ot meghaladó halmozottan hátrányos helyzetű gyermek/tanulói aránnyal rendelkező közoktatási intézményt fogadnak be, továbbá

c) amelyek esetében a 2009. szeptember 1-jétől bővülő közoktatási intézmény megfelel a költségvetési törvény 8. számú mellékletének IV. fejezet Többcélú kistérségi társulások támogatása jogcím, Kiegészítő szabályok 2.1. pontja szerinti feltételeinek.

3. §

(1) A támogatás felhasználható a közoktatási intézmény átszervezése kapcsán felmerülő egyszeri személyi és dologi kiadások, továbbá a közoktatási intézmény működési kiadásainak teljesítéséhez.

(2) A támogatás nem használható fel azon személyi kiadásokhoz, melyekhez a Helyi szervezési intézkedésekhez kapcsolódó többletkiadások támogatása jogcímen támogatás igényelhető.

4. §

A pályázatnak tartalmaznia kell:

a) az e rendelet *melléklete* szerinti pályázati adatlapot,
b) az 1500 fő és az alatti lakosságszámú települési önkormányzattal társulni szándékozó

ba) önkormányzat befogadó szándéknyilatkozatát,

bb) intézményi társulás és Társulás esetén a tagönkormányzatok befogadó szándéknyilatkozatait tartalmazó képviselőtestületi-határozatokat,

c) a társulni kívánó 1500 fő és az alatti lakosságszámú kistérségi önkormányzat 2008. augusztus 31. előtti dátumú, társulási szándékát igazoló, az önkormányzatot be nem fogadó

ca) önkormányzat esetén az általa hozott elutasító képviselő-testületi határozatot,

cb) intézményi társulás és Társulás esetén a tagönkormányzatok elutasító tartalmú képviselő-testületi határozatait,

d) a társuló önkormányzatok közoktatási intézkedési tervét, valamint közoktatási esélyegyenlőségi intézkedési tervét, továbbá

e) a közoktatási intézmények alapító okiratait.

5. §

(1) A pályázatot 2009. február 16-áig szükséges elektronikus úton és papír alapon egy eredeti és egy hitelesített másolati példányban a Magyar Államkincstár területileg illetékes szervéhez (a továbbiakban: Igazgatóság) megküldeni, illetve benyújtani.

(2) A pályázatokat az Igazgatóság – az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 64/B. §-ának (3) bekezdése alapján e rendelet alapul

vételével – a rendelkezésére álló iratok, saját nyilvántartása, illetve helyszíni vizsgálat alapján szabályszerűségi szempontból megvizsgálja és szükség esetén 5 napon belül hiánypótlásra, módosításra hívja fel a pályázót. Amennyiben a pályázó a felhívásnak 5 napon belül nem tesz eleget, vagy nem megfelelően teljesíti azt, az Igazgatóság a pályázatot nem továbbítja az Önkormányzati Minisztériumnak (a továbbiakban: ÖM), és erről értesíti a pályázót.

(3) A felülvizsgált pályázatok eredeti példányát az Igazgatóság – véleménye csatolásával – 2009. február 23-áig továbbítja az ÖM részére. Amennyiben az ÖM a pályázatok vizsgálata során további tájékoztatást, illetve dokumentumok megküldését tartja szükségesnek, ezeket a pályázók – külön felhívásra – kötelesek részére teljesíteni.

6. §

(1) Az önkormányzati miniszter – az ÖM két képviselőjéből, a Pénzügyminisztérium, az Oktatási és Kulturális Minisztérium egy-egy képviselőjéből álló tárcaközi bizottság javaslata alapján – a pályázatokról 2009. március 20-áig dönt.

(2) A támogatási döntést az ÖM honlapján nyilvánosságra kell hozni.

7. §

Az önkormányzati miniszter a nyertes pályázóval (a továbbiakban: Támogatott) 2009. április 20-áig támogatási szerződést köt. E határidőnek a Támogatott hibájából történő elmulasztása jogvesztő.

8. §

A támogatást a Támogatott által 2009. augusztus 31-ig megvalósított tényleges intézményi átszervezés ÖM-nek történő igazolását (módosított társulási megállapodás és alapító okirat hiteles másolatának megküldését) követő 15 munkanapon belül az ÖM utalványozása alapján a Magyar Államkincstár egy összegben folyósítja.

9. §

(1) A támogatás felett a Támogatott rendelkezik és felelős annak jogszerű felhasználásáért.

(2) A támogatás felhasználására az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet az e rendeletben foglalt kiegészítésekkel kell alkalmazni.

10. §

(1) A támogatás felhasználásának végső határideje 2010. június 30. Az ezen határidőig fel nem használt támogatásrészt kamattal növelten vissza kell fizetni a központi költségvetésbe.

(2) A támogatást – a támogatási szerződésben foglaltaknak megfelelően részben vagy egészben – kamattal növelt összegben vissza kell fizetni a központi költségvetésbe, ha

a) az 1. § (3) b) és c) pontjaiban foglaltakat a 2009. szeptember 1-jétől bővülő közoktatási intézmény 2009/2010. nevelési évtől/tanévtől számított három nevelési éven/tanéven belül megszegi,

b) a társuló 1500 fő vagy az alatti települési önkormányzat három éven belül kiválik az intézményi társulásból, többcélú kistérségi társulásból, illetve a társulásba bevitt intézményét ismételten önállóan tartja fenn,

c) a támogatást nem a támogatási szerződésben rögzített feltételeknek megfelelően használják fel.

(3) Visszafizetési kötelezettség esetén a Támogatott az Áht. 64/B. § (2) bekezdése szerint a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatot fizet a jogtalanul igénybe vett összeg után az igénybevétel napjától a visszafizetés napjáig.

11. §

A Támogatott a támogatás felhasználásáról tárgyév december 31-i fordulónappal, a mindenkorli zárszámadás keretében és rendje szerint köteles elszámolni.

12. §

(1) A támogatás felhasználását az ÖM, az Oktatási Hivatal, és az ÖM által megbízott szervek is ellenőrizhetik.

(2) A Támogatott köteles a támogatás felhasználásáról elkülönítetten, naprakész nyilvántartást vezetni, az ellenőrzésre feljogosított szervek megkeresésére az ellenőrzés lefolytatásához szükséges tájékoztatást megadni, a kért dokumentumokat rendelkezésre bocsátani, a helyszíni ellenőrzést lehetővé tenni.

Záró rendelkezés

13. §

E rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Gyenesei István s. k.,
önkormányzati miniszter

Melléklet a 4/2009. (II. 4.) ÖM rendelethez

Adatlap a kistelepülések közoktatási feladatainak társulásban történő ellátását ösztönző támogatás igényléséhez

Pályázó Önkormányzat/Társulás neve:
 Polgármester /Elnök neve:
 Önkormányzat/Társulás címe:
 KSH kódja:
 A társulni kívánó 1500 fő és az alatti lakosságszámú
 települési önkormányzat neve:
 KSH kódja:
 Kapcsolattartó neve:
 Kapcsolattartó telefonszáma:
 Kapcsolattartó e-mail címe:

A befogadó intézmény neve:
A befogadó intézmény OM azonosítója:
A befogadó intézmény címe:

A csatlakozni kívánó intézmény neve:
A csatlakozni kívánó intézmény OM azonosítója:
A csatlakozni kívánó intézmény címe:

Az 1500 fő és az alatti lakosságszámú önkormányzat által 2008/2009. nevelési évben/tanévben önállóan fenntartott közoktatási intézménnyel kapcsolatos adatok

2008/2009. nevelési év/tanév	Gyermekeklétszám	Tanulólétszám	Összlétszám	Összlétszámon belül a HHH-s gyermekek, tanulók száma

Összlétszámon belül a HHH-s gyermekek, tanulók aránya:

A 2009. szeptember 1-jétől kibővülő intézmény hosszú távú fenntarthatóságával kapcsolatos adatok:

Fenntarthatósági adatok (gyermek- és tanulólétszám várható alakulása 5 évre előre):

év	Gyermeklétszám	Tanulólétszám
2009.		
2010.		
2011.		
2012.		
2013.		

Amennyiben az intézményt a Ttv. 8., 9. vagy 16. §-a szerinti intézményi társulás tartja fenn, a társulásban résztvevő önkormányzatok megjelölése

[illegible]

Igényelt támogatás részletezése:

Sorszám	Működési kiadások részletezése	Igényelt támogatás (Ft)
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		
Igényelt támogatás összesen:		

Igényelt támogatás felhasználási célja(i) (rövid leírás), az intézményi társulás, illetve a Társulás által fenntartott intézmény hosszú távú fenntarthatóságával kapcsolatos adatok és tervek (gyermeklétszám alakulása, működtetési költségek és azok alakulása, terveznek-e további intézmény-racionalizálást)

Csatolandó dokumentumok:

1. óvoda/iskola alapító okirata
2. az 1500 fő és az alatti lakosságszámú települési önkormányzattal társulni szándékozó önkormányzat szándéknyilatkozata, intézményi társulás és többcélú kistérségi társulás esetén a tagönkormányzatok szándéknyilatkozata,
3. a társulni kívánó 1500 fő és az alatti lakosságszámú kistérségi önkormányzat 2008. augusztus 31-e előtti dátumú, társulási szándékát igazoló, az önkormányzatot be nem fogadó önkormányzat, illetve társulás által hozott elutasító képviselő-testületi vagy társulási tanácsi határozata,
4. a társuló önkormányzatok közoktatási intézkedési terve

A rendeletben foglalt feltételeknek az igénylés megfelel:

Dátum:

P. H.

.....
jegyző/munkaszervezet vezetője

.....
polgármester/elnök

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 3/2009. (II. 4.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak az országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogások alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 182/2007. (VII. 23.) OVB határozatát megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 182/2007. (VII. 23.) OVB határozatával (továbbiakban: OVBh.) úgy döntött, hogy az N. T. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát hitelesíti.

Az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán a következő kérdés szerepel: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a földterület megművelőjét illesse meg elővásárlási jog termőföld vagy tanya vásárlása esetén?”

Az OVBh. indokolásában az OVB megállapította, hogy a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozattal hitelesített aláírásgyűjtő ív mintapéldánya a jelen kérdéssel azonos tárgykörbe tartozó kérdést tartalmazott.

Utalt az OVB arra is, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nstvt.) 12. §-a az 57/2004. (XII. 14.) AB határozat alapján „egyértelműen a hitelesített aláírásgyűjtő ívekre, illetőleg kérdésekre vonatkozik”, az „aláírásgyűjtő ív hitelesítése akkor tekinthető befejezettnek, ha az Országos Választási Iroda vezetője a Ve. 118. § (1) bekezdése alapján hitelesítési záradékkal látja el, ugyanis csak ezután kerülhet sor az aláírásgyűjtés megkezdésére” (ABH 2004, 809, 815.). Erre a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. § (1) be-

kezdésének megfelelően a Ve. 130. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslati határidő eredménytelen elteltét követő napon, jogorvoslat esetén az Alkotmánybíróság hitelesítő határozatot helybenhagyó döntésének a Magyar Közlönyben való közzététele napján kerülhet sor. Az OVB tehát az OVBh.-ban arra a következtetésre jutott, hogy az Alkotmány és más törvény még azonos tartalmú kérdések esetén sem hatalmazza fel az OVB-t arra, hogy az egyik kérdés hitelesítéséig bármiféle időrendiségre hivatkozva megtagadja a másik kérdés hitelesítését. Mindezek alapján az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítette.

2. A törvényes határidőn belül két kifogást terjesztettek elő az OVBh.-val szemben.

Az egyik kifogást tevő úgy gondolja, az OVB-nek, korábbi gyakorlatát követve, meg kellett volna tagadnia a hitelesítést, mert jelen határozatának meghozatala előtt már azonos tartalmú kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ívet hitelesített. A kifogást benyújtó szerint a népszavazáshoz való jogot és a jogbiztonságot veszélyeztetné, ha több, azonos tartalmú kérdés volna egyszerre népszavazásra bocsátható. Emellett utalt az indítványozó arra, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldánya mindaddig nem hitelesíthető, amíg az Országgyűlés nem tesz eleget az Alkotmánybíróság által a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban előírt szabályozási kötelezettségnek.

A másik kifogás szerint sérül az egyértelműség elve. A kifogást tevő azt sérelmezte, hogy az azonos tárgykörben több kérdésben megtartott és eredményesen záruló ügydöntő népszavazás „a különféle igen-nem kombinációk függvényében végképp követhetlenné teheti az Országgyűlés számára, hogy a jogalkotás terén végrehajtott szerepköréből fakadóan milyen kötelezettség terheli, s ez egyúttal – a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmén túl – a kiszámíthatóságot, a jogbiztonságot is súlyosan veszélyezteti.” A jelen kifogás előterjesztője hivatkozott az általa az OVB egy másik, azonos tárgykörre vonatkozó kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ívet hitelesítő határozata ellen korábban előterjesztett kifogásban előadott érvekre is, nevezetesen, hogy az OVB-nek alkalmazni kellett volna a megelőzés elvét.

A fenti érvek alapján a kifogást benyújtók azt kérték, hogy az Alkotmánybíróság az OVBh.-t semmisítse meg, és utasítsa az OVB-t új eljárás lefolytatására. A határozat ellen érkezett, a törvényi feltételeknek megfelelő kifogásokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.) 28. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

II.

Az Alkotmánybíróság a kifogásokat az Alkotmány, az Nsztv., valamint a Ve. alábbi rendelkezései alapján vizsgálta meg:

Az Alkotmány érintett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„28/C. § (1) Országos népszavazást döntéshozatal vagy véleménynyilvánítás céljából lehet tartani, a népszavazás elrendelésére kötelezően vagy mérlegelés alapján kerül sor.

(2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.

(3) Ha az országos népszavazást el kell rendelni, az eredményes népszavazás alapján hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.

(4) Mérlegelés alapján országos népszavazást a köztársasági elnök, a Kormány, az országgyűlési képviselők egyharmada vagy 100 000 választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés rendelhet el.”

Az Nsztv. érintett rendelkezése: „12. § Ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya (2. §), illetőleg népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés (9. §)

a) a népszavazás megtartásáig, vagy

b) a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg

c) az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig.”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

A Ve. érintett szabályai:

„3. § A választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:

a) a választás tisztaságának megóvása, a választási csalás megakadályozása,

b) önkéntes részvétel a jelölésben, a választási kampányban, a szavazásban,

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

d) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás,

e) jogorvoslat lehetősége és pártatlan elbírálása,

f) a választás eredményének gyors és hiteles megállapítása.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz cí-

mezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. Az Országos Választási Bizottság a kifogás benyújtásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét, a népszavazást elrendelő határozat elleni kifogásról a köz-társasági elnököt is.

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III.

A kifogások az alábbiak szerint részben megalapozot-tak.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás, melynek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve.-ben és az Nsztv.-ben foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.

2. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy a jelen eljárás alapjául fekvő kérdés az Nsztv. 12. §-a alapján népszavazásra bocsátható-e.

2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OVB 173/2007. (VII. 18.) OVB határozatában hitelesítette a jelen eljárásban vizsgált kérdéssel szövegszerűen részben azonos kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ív mintáját. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen esetben az Nsztv. 12. §-ával kapcsolatos kifogásban leírt tényállás módosult, ugyanis időközben – a kifogás benyújtása óta – az OVB 173/2007. (VII. 18.) határozatát az Alkotmánybíróság 127/2008. (X. 22.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh., ABK 2008. október, 1368.) helybenhagyta, és az alkotmánybírósági döntés is közzétételre került (Magyar Közlöny 2008/151. szám, 18994.), a népszavazási kezdeményezést véglegesen hitelesítette. Mindezekre tekintettel, valamint az Alkotmánybíróság alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban, az Alkotmánybíróságnak az OVB határozat törvényességének elbírálása során vizsgálnia kellett azt, hogy nem ütközik-e az Nsztv. 12. §-ába a jelen eljárás alapjául szolgáló kérdés hitelesítése.

2.2. Az Nsztv. 12. §-a alapján, ha az OVB az aláírásgyűjtő ívet hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ív újabb mintapéldánya az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig, vagy a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg a népszavazás megtartásáig.

Az Alkotmánybíróság a 69/2008. (IV. 30.) AB határozatában rögzítette, hogy az Nsztv. 12. § c) pontjába foglalt tilalom előírásával a jogalkotó célja az volt, hogy a választópolgárok által kezdeményezett népszavazási eljárás esetén ne állhasson elő olyan helyzet, amelyben – a párhuzamosan folytatott aláírásgyűjtés eredményeként – az Országgyűlésnek az Alkotmány 28/C. § (2) bekezdése alapján több azonos tartalmú kérdésben is el kell rendelnie a népszavazást. (ABK 2008. április, 548, 550.)

Az Alkotmánybíróság által az Abh.-ban helybenhagyott 173/2007. (VII. 18.) OVB határozattal hitelesített kérdésben a kezdeményezőknek a hitelesítéstől számított négy hónap áll rendelkezésre az aláírások összegyűjtésére (Nsztv. 11. §), amely négy hónap 2009. február 22. napján jár le. Ennek megfelelően az Nsztv. 12. §-ában rögzített körülmények egyike sem következett még be, a kérdés tehát védettséget élvez.

Az Alkotmánybíróság ugyan a korábbi ügyben az OVBh. meghozatalakor még nem döntött, azonban erre a jogorvoslati eljárás alatt sor került. Ezt az új körülményt, amelyet az OVB még értelemszerűen nem vizsgálhatott, a jogorvoslati eljárásban figyelembe kellett venni. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében „döntése során mind az OVB, mind jogorvoslati eljárásában az Alkotmánybíróság a fennálló helyzethez igazodik. Az OVB az Alkotmány és az Nsztv. vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel, a döntéskor fennálló helyzetet alapul véve dönt a népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának hitelesítéséről, illetve annak megtagadásáról” [32/2007. (VI. 6.) AB határozat, ABH 2007, 383, 387.]. [lásd 4/2008. (I. 17.) AB határozat, ABH 2008, január, 30, 32.]

2.3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a jelen eljárás tárgyát képező kérdés azonos tartalmúnak tekinthető-e a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozatban hitelesített kérdéssel, azaz a hitelesítési eljárás kezdeményezése nem ütközik-e az Nsztv. 12. §-ában szabályozott tilalomba.

Az OVBh.-val hitelesített kérdés szövege a következő: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a földterület megművelőjét illesse meg elővásárlási jog termőföld vagy tanya vásárlása esetén?” A 127/2008. (X. 22.) AB határozattal jogerősen elbírált kezdeményezés az alábbi kérdést tartalmazta: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a földterület megművelőjét illesse meg első helyen elővásárlási jog termőföld vásárlása esetén?”

Mindkét kérdés feltevője egy meghatározott alanyi kör számára kíván termőföldek vásárlása esetére törvényi elővásárlási jogot biztosítani. A két kérdés között a különbség csupán annyi, hogy a jelen ügy alapjául szolgáló kérdés az elővásárlással érintett ingatlanok körét kiterjeszti a tanyákra is, és nem követel meg sorrendiséget az elővásárlásra feljogosítható különböző jogalanyok között. A jelen eljárás által elbírálandó kérdés részhalmozát képezi az Abh.-ban véglegesen hitelesített kérdésnek. Az alanyi kör – a termőföld megművelője – azonos. (Megjegyzzi az Al-

kormánybíróság, hogy a kérdések tartalmi azonosságának vizsgálatakor nem volt figyelemmel az esetleges egyértelműségi kérdésekre, mivel az azonossági elemzés – tekintettel a szövegszerű azonosságra – az egyértelműség vizsgálata nélkül is elvégezhető.)

A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 3. § b) pontja határozza meg a tanya fogalmát. E szakasz szerint tanya „a település külterületén lévő mezőgazdasági termelés (növénytermesztés és állattenyésztés, továbbá az ezekkel kapcsolatos termékfeldolgozás és terméktárolás) céljára létesített lakó- és gazdasági épület, épületcsoport és az azonos helyrajzi szám alatt hozzá tartozó, legfeljebb 6000 m² területű föld együttese”. A tanya tehát magában foglal egy meghatározott – maximált – területű termőföldet is. Ilyen megközelítésben tehát a tanya egy speciális értelemben vett termőföld, így a tanyákra is figyelemmel kell lennie a jogalkotónak egy, a 173/2007. (VII. 18.) OVB határozattal hitelesített kérdésben tartott, eredményes népszavazás esetén a jogalkotó jogalkotási kötelezettségének feltérképezésekor. (Rögzíti az Alkotmánybíróság, hogy ez nem jelenti azt, hogy a jogalkotó egy ilyen népszavazás eredményeként mindenképpen a tanyákra is kiterjedő szabályt kell alkotson, de szükségképpen meg kell vizsgálni a tanya és a termőföld kapcsolatát ebben a vonatkozásban.)

A fentiek alapján megállapítható, hogy a két kérdés tartalmilag majdnem teljesen azonos, egy tárgykörre irányul, jelesül arra, hogy termőföld vásárlása esetén a termőföldet megművelő személyek elővásárlási joggal rendelkezzenek. A különbség a két kérdés között egyrészt ezen elővásárlásra jogosultak rangsorában keresendő: a 173/2007. (VII. 18.) OVBh.-val elbírált kérdés első helyre sorolná e személyeket, a jelen ügybeni kérdés a sorrendre nézve nem ad iránymutatást. Ez azt jelenti, hogy a 173/2007. (VII. 18.) OVBh.-val elbírált kérdésben tartandó eredményes népszavazás okán megalkotott törvény, mint többen a kevesebb, ebben a vonatkozásban értelemszerűen tökéletesen eleget tenne a jelen eljárásban vizsgált kérdésnek is.

A két kérdés között a különbség másrészt az, hogy a 173/2007. (VII. 18.) OVBh.-val elbírált kérdés általánosságban beszél termőföldről, míg a jelen ügy kérdése egy speciális termőföld-formát, a tanyát külön nevesít.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ezek a különbségek – tekintettel a kérdésekben tartandó népszavazások sorrendjére is – nem olyan mértékűek, amelyek miatt a két kérdés ne minősülne az Nsztv. 12. §-a értelmében azonos tartalmúnak.

Mindezekre tekintettel az Nsztv. 12. §-a alapján az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését az OVB-nek meg kellett volna tagadnia. Ezért az Alkotmánybíróság az OVBh.-t megsemmisítette és az OVB-t új eljárásra utasította.

E döntésére tekintettel az Alkotmánybíróság nem tartotta szükségesnek az indítványok további részének tartalmi vizsgálatát. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 264.]

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 943/H/2007.

Az Alkotmánybíróság 4/2009. (II. 4.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kifizetésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogások alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 183/2007. (VII. 23.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 183/2007. (VII. 23.) OVB határozatával úgy döntött, hogy a magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát hitelesíti.

Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézményeik, kórházaik működtetésének módjáról a helyi önkormányzatok dönthessenek?”

Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítő, a jelen ügyben vizsgált határozatában utalt arra, hogy a kérdéssel egyidejűleg a Fidesz – Magyar Polgári Szövetség képviselőjében dr. Orbán Viktor, és a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjében dr. Semjén Zsolt ugyancsak országos népszavazást kezdeményezett a következő kérdésben:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban?”

Az OVB megállapította, hogy a két kérdés nem teljesen azonos tartalmú. Az utóbb benyújtott kérdés nem vonatkozik az állami tulajdonban álló egészségügyi intézményekre, kórházakra, csak a helyi önkormányzatok intézményeit érinti.

A kérdés vizsgálata után az OVB azt állapította meg, hogy a magánszemély beadványozó által benyújtott aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért hitelesítésének akadálya nincs. Más, népszavazásra korábban feltenni javasolt kérdésekkel való összefüggést az OVB nem vizsgált.

A határozat a Magyar Közlöny 2007. július 25-ei, 98. számában jelent meg.

2. A határozat ellen két magánszemély nyújtott be kifogást. A kifogást a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdésében meghatározott tizenöt napos határidőn belül lehet előterjeszteni. Az Alkotmánybíróság a határidőben érkezett kifogásokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette, és azokat egy eljárásban bírálta el.

3. A kifogások tartalma az alábbiakban foglalható össze:

3.1. Egyik kifogás szerint az OVB nem a hatályos törvényeknek, és az Alkotmánybíróság gyakorlatának megfelelően járt el akkor, amikor az azonos tartalmú kérdéseket egymástól függetlenül vizsgálta, és nem alkalmazta a megelőzés elvét. Hivatkozik a kifogást tevő arra, hogy a kérdés hitelesítése következtében a több, azonos tárgykörű népszavazás eredményeképp sérelmet szenved a jogalkotói egyértelműség követelménye, mivel az Országgyűlés számára végképp követhetlenné válik, hogy milyen jogalkotói kötelezettség terheli. A kifogást tevő álláspontja szerint ez a helyzet a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmén túl a kiszámíthatóságot és a jogbiztonságot is súlyosan veszélyezteti.

3.2. Másik kifogást tevő szerint az OVB-nek a kérdés hitelesítését az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 12. §-a, valamint saját korábbi gyakorlata alapján meg kellett volna tagadnia, mivel a kifogással érintett kérdés hitelesítése előtt már sor került azonos tartalmú kérdés hitelesítésére. Nézete szerint az azonos tartalmú kérdések hitelesítése komoly veszélyt jelent mind a jogbiztonságra, mind a választópolgárok népszavazáshoz való jogának érvényesülésére, valamint magára a jogintézmény tekintélyére nézve is.

A kifogás szerint a népszavazásra feltenni javasolt kérdés többszörösen összetett, és az érintett jogszabályi kör határozatlansága miatt nem felel meg sem a választói, sem pedig a jogalkotói egyértelműség követelményének [Nsztv. 13. § (1) bekezdése]. Megtévesztőnek tartja továbbá a kérdést arra hivatkozva, hogy a ténylegesen fennálló jogi helyzettel szemben azt sugallja, hogy az önkormányzatok a hatályos szabályozás szerint nem dönthetnek szabadon egészségügyi feladataik ellátásáról.

További érvelése szerint valamely hatályos jogszabály rendelkezéseivel megegyező tartalmú, azt mintegy megerősítő kérdést nem lehet népszavazásra feltenni, erre csak az Nsztv. 8. § (4) bekezdésében írt esetben, az Országgyűlés által már elfogadott, de a köztársasági elnök által még alá nem írt törvény vonatkozásában van lehetőség. A kifogást tevő nézete szerint nem lehetséges a törvényt megerősítő népszavazás intézményét kiterjesztően értelmezni, és a törvényben meghatározott esetkörön kívül is alkalmazni.

Hivatkozik a kifogást tevő arra is, hogy a helyi önkormányzatok döntési autonómiájának terjedelméről való döntés – a helyi egészségügyi feladatok ellátásának módjáról való döntés – nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe, azért arról az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése alapján nem lehet népszavazást tartani.

A kifogást tevő álláspontja szerint a hitelesítés további akadályát jelenti az, hogy az Országgyűlés még nem tett eleget a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban megállapított jogalkotási kötelezettségének, vagyis nem határozta meg, hogy az eredményes üggyöntő népszavazáson hozott döntés meddig kötelezi az országgyűlést. Nézete szerint mindaddig, amíg az Országgyűlés nem tesz eleget a fenti szabályozási kötelezettségének, a jelen népszavazási kezdeményezés nem hitelesíthető.

4. Eljárása során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a határozatban hivatkozott, a FIDESZ–MPSZ és a KDNP képviselői által előterjesztett kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ív mintapéldányát az OVB 168/2007. (VII. 18.) OVB határozatával hitelesítette. Az ezen határozat ellen benyújtott kifogások alapján indult eljárást az Alkotmánybíróság a 95/2007. (XI. 22.) AB számú végzésével (ABH 2007, 116.) 2008. június 15. napjáig felfüggesztette, majd 73/2008. (V. 22.) AB határozatával (ABK 2008. május, 709.) a hitelesítő határozatot helybenhagyta.

Ugyancsak megállapítja az Alkotmánybíróság, hogy a 172/2007. (VII. 18.) OVB határozatot (a határozat által hitelesített kérdés: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a helyi önkormányzatok egészségügyi feladataik ellátásának módjáról szabadon dönthessenek?”) a 84/2008. (VI. 13.) AB határozat (ABK 2008. június, 861.) megsemmisítette.

II.

1. Az Alkotmány érintett rendelkezései:

„2. § (2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„28/C. § (2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.

(3) Ha az országos népszavazást el kell rendelni, az eredményes népszavazás alapján hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.”

2. A Ve. rendelkezései:

„2. § E törvényt kell alkalmazni:

(...)

e) az országos népszavazásra,

(...)”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(...)

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

3. A Nsztv. rendelkezései:

„8. § (1) Az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.”

„12. § Ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya (2. §), illetőleg népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés (9. §)

a) a népszavazás megtartásáig, vagy

b) a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg

c) az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig.”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

III.

A kifogások nem megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta a kifogások elbírálása során, hogy a 183/2007. (VII. 23.) OVB határozat a kifogást tevő álláspontjával megegyezően valóban korábban már hitelesített kérdésekkel azonos tartalmú kérdést hitelesített-e, megsértve ezzel az Nsztv. 12. §-ában írt rendelkezést.

Az OVB 168/2007. (VII. 18.) határozatával hitelesítette a következő kérdést:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban?”

A jelen eljárás tárgyát képező kezdeményezés az alábbi kérdést tartalmazza:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézményeik, kórházaiuk működtetésének módjáról a helyi önkormányzatok dönthessenek?”

Az OVB megállapította, hogy a két kérdés nem teljesen azonos tartalmú. Az utóbb benyújtott kérdés nem vonatkozik az állami tulajdonban álló egészségügyi intézményekre, kórházakra, csak a helyi önkormányzatok intézményeit érinti.

Az Alkotmánybíróság a 73/2008. (V. 22.) AB határozatában már megvizsgálta a 168/2007. (VII. 18.) OVB határozattal hitelesített kérdés, valamint a jelen ügyben szereplő kérdéshez hasonló kérdés („Egyetért-e Ön azzal, hogy a helyi önkormányzatok egészségügyi feladataik ellátásának módjáról szabadon dönthessenek?”) esetleges azonoságát. Az Alkotmánybíróság fenti határozata a két kérdés azonos tartalmát – az OVB álláspontjával megegyezően – nem találta megállapíthatónak. Ebből következően a jelen ügyben előterjesztett kifogásokat ebben az összefüggésben nem találta megalapozottnak.

Az OVB 172/2007. (VII. 18.) határozatát („Egyetért-e Ön azzal, hogy a helyi önkormányzatok egészségügyi feladataik ellátásának módjáról szabadon dönthessenek?”) a hitelesített kérdés egyértelműségének hiánya miatt az Alkotmánybíróság 84/2008. (VI. 13.) AB határozatával (ABK 2008. június, 861.) megsemmisítette. Ebből következően ebben a vonatkozásban nem lehet szó már hitelesített kérdéssel azonos tartalmú kérdéstről, vagyis az Nsztv. 12. §-ának sérelméről, így az erre hivatkozó kifogásokat az Alkotmánybíróság úgyszintén nem találta megalapozottnak.

2. Egyik kifogás szerint az OVB által hitelesített kérdés tartalmilag a jelenlegi jogszabályi helyzet népszavazás út-

ján történő megerősítésére irányul, lényegét tekintve megegyezik az Nsztv. 8. § (4) bekezdésében szabályozott, a már elfogadott, de még ki nem hirdetett törvény népszavazás általi megerősítésével. Érvelése szerint a népszavazásra vonatkozó rendelkezéseket kiterjesztően értelmezni nem lehet, ezért az Nsztv. 8. § (4) bekezdésében foglalt tényállási elemek megvalósulása nélkül, egyéb helyzetekben nem lehet a hatályos jogszabályi rendelkezések megerősítése céljából népszavazást kezdeményezni.

Az Nsztv. hivatkozott rendelkezése annyit tartalmaz, hogy az Országgyűlés által már elfogadott, de a köztársasági elnök által még alá nem írt törvényről egyrészt népszavazást lehet rendezni, másrészt pedig ez a népszavazás nem lehet vélemény-nyilvánító, hanem csakis ügydöntő népszavazás. Ez a rendelkezés semmilyen értelmezés esetén sem jelentheti törvényi akadályát annak, hogy a hatályos jogszabályi környezetre (több jogszabály komplexumára) vonatkozó kérdés az OVB hitelesítése alapján népszavazás tárgya lehessen, így az Alkotmánybíróság az erre vonatkozó kifogást is elutasította.

3. További kifogás hivatkozik arra, hogy a helyi egészségügyi feladatok ellátásának módjáról való döntés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe, ezért arról az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése alapján nem lehet népszavazást tartani. Kétségtelen, hogy az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdése *a)–h)* pontjaiban nevesíti a helyi képviselő-testület jogait (hatásköreit). Ezen jogokat azonban számos törvény részletezi (hajtja végre), amely törvények megalkotása, tartalmuk kialakítása vitathatatlanul az Országgyűlés hatáskörébe tartozik. A helyi önkormányzatok egészségügyi feladatainak ellátási módjáról rendelkezik például az Ötv., az önkormányzatokat is érintő rendelkezéseket tartalmaz a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény, az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény, az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény stb. Az önkormányzatok egészségügyi feladatainak ellátásának módjáról való döntési lehetősége tehát nem az Alkotmány 44/A. §-ában foglalt kérdéskör. Eből következően az Alkotmánybíróság a kifogást tevők ezen érvelését nem találta megalapozottnak, e vonatkozásban a kérdést hitelesítő határozat alkotmányellenességét nem találta megállapíthatónak.

4. Másik kifogás szerint az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének akadályát képezi az, hogy az Országgyűlés nem tett eleget a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban megállapított jogalkotási kötelezettségének, vagyis nem határozta meg, hogy az eredményes ügydöntő népszavazáson hozott döntés meddig kötelezi az Országgyűlést. A kifogásban szereplő felvetés és a hitelesítés törvényessége közötti összefüggés érdemi vizsgálata nélkül az Alkotmánybíróság

megállapítja, hogy a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról szóló 2007. évi CLXXII. törvény 9. §-a az Nsztv. 8. §-ának (1) bekezdését 2007. december 26-i hatállyal a következőképp határozta meg: „8. § (1) Az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlésre a népszavazás megtartásától – ha a népszavazás törvényalkotási kötelezettséget keletkeztet, a törvény megalkotásától – számított három évig kötelező. Az Országgyűlés köteles a népszavazás döntésének haladéktalanul eleget tenni.” Az Országgyűlés tehát a hivatkozott alkotmánybíróági határozatban foglalt jogalkotási kötelezettségének eleget tett.

5. Megjegyzi még az Alkotmánybíróság; a 84/2008. (VI. 13.) AB határozatában megállapította, hogy a 172/2007. (VII. 18.) OVB határozattal jóváhagyott kérdés („Egyetért-e Ön azzal, hogy a helyi önkormányzatok egészségügyi feladataik ellátásának módjáról szabadon dönthessenek?”) nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott egyértelműség követelményének, ezért az OVB határozatát megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság határozatának indokolása szerint a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) vonatkozó rendelkezései nem „szabad”, hanem következetesen „önálló” döntésekről beszélnek, olyan önálló döntésekről, melyek kereteit és korlátait egyrészt maga az Ötv., másrészt pedig a példálózó jelleggel említett más törvények határozzák meg. Az önkormányzatok ezen törvényi feltételek és saját körülményeik, lehetőségeik ismeretében dönthetnek önállóan (nem pedig helyettük más). A döntések önállósága, azaz jogilag behatárolt „szabadsága” és a népszavazásra feltenni javasolt kérdésben szereplő „szabadon” kifejezés azonban nem azonos tartalmú, az utóbbi az előzőnél szélesebb értelmet hordoz, és ez mindenképp bizonytalanná, a hétköznapi szövegértésen túlmenő értelmezésre szorulóvá teszi a kérdést. Nem lehet egyértelműnek tekinteni a kérdést a jogalkotó vonatkozásában sem. A döntés szabadságának jogszabályi keretek közötti érvényesülését tételező értelmezés esetén a jogalkotóra semmilyen feladat nem hárul, sőt a sikeres népszavazási döntés ellenére akár a jogszabályi feltételeket, a korlátokat növelheti, szigoríthatja is. Ellenkező értelmezés esetén azonban az önkormányzati döntések mindenfajta feltételét, korlátját el kellene törölnie, ami nyilvánvalóan ellehetetlenülést eredményezne. (ABK 2008. június, 861, 866.) A jelen határozatban vizsgált OVB határozat által hitelesített kérdés azonban az egyértelműség hiányát eredményező „szabadon” kifejezést nem tartalmazza, így a kérdés az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében rögzített egyértelműség követelményének eleget tesz. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 183/2007. (VII. 23.) OVB határozatát helyben hagyta.

Az Alkotmánybíróság – figyelemmel az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére – elrendelte ezen határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 944/H/2007.

Az Alkotmánybíróság 5/2009. (II. 4.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazási kezdeményezés aláírás-gyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 231/2007. (VII. 31.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján a hitelesítési eljárást kezdeményező magánszemély kifogást nyújtott be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási

tási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 231/2007. (VII. 31.) OVB határozata ellen.

Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírás-gyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Akarja-e Ön, hogy az országgyűlési képviselő választásokon csak olyanokat jelölhessenek, akik az Európai Unióhoz történő csatlakozás előtt (2004 május 1.) nem voltak országgyűlési képviselők?”

Az OVB határozata indokolásában rámutatott, hogy a választójog korlátozását a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) tartalmazza.

Az Alkotmány 70. § (5) bekezdése meghatározza, hogy kik nem rendelkeznek választójoggal. Az OVB álláspontja szerint az aktív vagy passzív választójog gyakorlásából csak az Alkotmány hivatkozott rendelkezésének a módosításával lehet bárkit is kizárni.

Az OVB határozata indokolásában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdésben megtartott érvényes és eredményes népszavazás az Alkotmány módosítására kötelezné az Országgyűlést.

A választópolgárok által kezdeményezett népszavazás sem nyíltan, sem burkoltan nem eredményezheti az Alkotmány módosítását, ezért az OVB az aláírás-gyűjtő ív hitelesítését megtagadta.

Az indítványozó kifogásában kifejtette, hogy a kezdeményezésben szereplő kérdés az Alkotmány 20. § (5) bekezdésén alapul, amely az országgyűlési képviselők összeférhetetlenségéről rendelkezik. Utalt arra, hogy a felhívott alkotmányi rendelkezés második mondata kimondja, hogy törvény az összeférhetetlenség egyéb eseteit is megállapíthatja.

Az indítványozó álláspontja szerint a kezdeményezésben foglalt kérdés – érvényes és eredményes népszavazás esetén – nem indokolja az Alkotmány módosítását, csupán az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény (a továbbiakban: Kjt.) összeférhetetlenségi szabályainak, valamint az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Vjt.) II. fejezet 5. §-ának kiegészítése válik szükségessé.

Az indítványozó az aláírás-gyűjtő íven szereplő kérdés felvetését a „Magyarországon eluralkodott közállapotokkal”, valamint azzal indokolta, hogy véleménye szerint feltétlenül szükséges „az Országgyűlés tagjainak friss erőkkel történő feltöltése”.

Mindezek alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg az OVB kifogással támadott határozatát és utasítsa új eljárásra az OVB-t.

II.

A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § h) pontja alapján a Ve.

130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatban, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság a vizsgált ügyben megállapította, hogy az OVB kifogással támadott határozata megalapozott, ezért azt annak érdemben helyes indokai alapján helyben hagyta.

Az Alkotmánybíróság osztotta az OVB-nek a kifogással támadott határozat indokolásában kifejtett azon álláspontját, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdésben megtartott érvényes és eredményes népszavazás az Alkotmány módosítására kötelezné az Országgyűlést.

A választójog – ennek részeként az országgyűlési képviselők választására vonatkozó aktív és passzív választójog – olyan alkotmányos politikai alapjog, amelynek a gyakorlásából kizárt személyek körét (választójoggal nem rendelkezők) az Alkotmány 70. § (5) bekezdése sorolja fel.

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy azt a kifogásban kifejtett indítványozói érvelést, amely szerint kizárólag a Kjt., illetve a Vjt. 5. §-a módosítását eredményezné a kezdeményezésben szereplő kérdés tárgyában megtartott érvényes és eredményes országos népszavazás nem találta megalapozottnak.

Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az országgyűlési képviselők választására vonatkozó aktív és passzív választójogot az Alkotmány 70. § (1) bekezdése szabályozza akként, hogy a választójog két formája között nem tesz különbséget. Az országgyűlési képviselők megválasztására vonatkozó passzív választójog (választhatóság) gyakorlásának szükségképpen törvényi előfeltétele a jelöltté válás.

Az országgyűlési képviselő választás esetében a passzív választójog gyakorlásának kétség kívül korlátját képezik az Alkotmányban és törvényben szabályozott különféle összeférhetlenségi esetek, ilyen eseteket szabályoz a kifogásban is felhívott Alkotmány 20. § (5) bekezdés, valamint a Vjt. III. fejezete.

Az említett összeférhetlenségi szabályok azonban választási lehetőséget adnak az érintett országgyűlési képviselő számára arra, hogy a képviselői megbízatásról való lemondással, vagy az összeférhetlenségi ok (helyzet) megszüntetésével oldja fel az összeférhetlenséget.

A népszavazási kezdeményezésben szereplő kérdés nem ilyen összeférhetlenségi helyzet szabályozását jelenti, nem a passzív választójog gyakorlását korlátozó, hanem egy, azt kizáró (objektív) okot tartalmaz, a passzív választójog abszolút korlátját jelenti.

A kezdeményezésben szereplő kérdés alapján az országgyűlési képviselők választásán választójoggal rendelkező választópolgár, amennyiben az Európai Unióhoz való csatlakozás (2004. május 1.) előtt országgyűlési képviselő volt, nem válhat országgyűlési képviselő jelöltté, ennek következtében országgyűlési képviselővé sem választható meg.

A kérdésben szereplő tényhelyzet – az, hogy a választójoggal rendelkező választópolgár 2004. május 1-je előtt országgyűlési képviselő volt-e vagy sem – tehát olyan, a passzív választójog gyakorlását (az országgyűlési képviselővé történő megválasztást) kizáró feltétel, amely nem korlátozza, hanem – a választópolgár döntésétől függetlenül – kizárja az országgyűlési képviselővé történő megválasztást.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az országgyűlési képviselők megválasztására vonatkozó, Alkotmányban szabályozott választójognak a kezdeményezésben szereplő kérdésben foglaltak szerinti korlátozására csak az Alkotmány módosításával kerülhetne sor.

Az Alkotmánybíróság 2/1993. (I. 22.) AB határozatának rendelkező részében kimondta, hogy „a népszuverenitásból fakadó jogoknak mind az Országgyűlés, mind népszavazás útján történő gyakorlása csak az Alkotmány rendelkezéseinek megfelelően történhet. A népszavazásra bocsátott kérdés nem foglalhat magában burkolt alkotmánymódosítást.” (ABH 1993, 33.)

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében: „Az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben nem írható ki választópolgári kezdeményezésre olyan népszavazás, amely az Országgyűlésre kötelező volta miatt elvonná az Országgyűlés alkotmányozó hatáskörét.” [Először: 25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 262.]

Az Alkotmánybíróság a fent kifejtettek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Az Alkotmánybíróság határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragvova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1005/H/2007.

**Az Alkotmánybíróság
6/2009. (II. 4.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kitűzésére irányuló kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogások alapján indult eljárásban meghozta az alábbi

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 350/2007. (IX. 12.) OVB határozatát megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. A magánszemély beadványozó 2007. augusztus 24-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: OVB) azzal, hogy országos népszavazást kívánnak kezdeményezni a következő kérdéssel:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak állami, önkormányzati tulajdonban maradjanak?”

Az OVB – figyelemmel a 168/2007. (VII. 18.) OVB számú határozatában foglaltakra, valamint a testület jogalkotói mulasztásban megnyilvánuló alkotmányvétség megállapítására vonatkozó indítványában foglaltakra – 350/2007. (IX. 12.) számú határozatában (a továbbiakban: OVBh.) megállapította, hogy a kezdeményezők által benyújtott aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a népszavazásra feltenni kíván kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, így az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítette.

Az OVB határozata ellen a törvény által előírt határidőn belül két kifogást nyújtottak be. Az érdemi elbírálásra alkalmas kifogásokat azok tartalmi azonosságára tekintettel az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.; a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette.

2. A kifogások tartalma az alábbiakban foglalható össze:

Egyik kifogást tevő szerint a kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében meghatározott egyértelműségi követelménynek, mivel az állami tulajdon fogalma nem egyértelmű. Ezen túlmenően az egészségügy területén működő, magántulajdonban vagy egyházi tulajdonban álló intézményekre nézve is hátrányos lehet, ugyanis magában hordozza az államosítás veszélyét. Hivatkozik továbbá a kifogást tevő arra, hogy az önkormányzatok tulajdonhoz való jogát az Alkotmány 12. § (2) bekezdése, és 44/A. § (1) bekezdés b) pontja szabályozza, ezáltal a kérdés alapján lebonyolítandó népszavazás az Alkotmány által szabályozott tárgykörökre vonatkozna. Utal továbbá a kifogást tevő arra, hogy a népszavazásról szóló hatályos alkotmányi és törvényi rendelkezések alapján nem dönthető el, hogy a népszavazás eredménye mennyi időre kötelezné a törvényhozást, így az eredményes népszavazás – burkolt formában ugyan, de egyértelműen – az Alkotmány módosítását eredményezi.

A másik kifogást tevő álláspontja szerint a kérdés hitelesítését az OVB-nek az Nsztv. 12. §-a alapján meg kellett volna tagadnia, mivel a korábbi, 168/2007. (VII. 18.) OVB határozatban már sor került egy teljesen megegyező tartalmú és tárgyú kérdés hitelesítésére. Hivatkozik még arra, hogy a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 3. § d) pontja szerint az eljárásban érvényesülnie kell a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvének, azonban a népszavazás kezdeményezője ezen elvet megsértette és jogával visszaélt abból a célból, hogy más választópolgárok népszavazáshoz való jogát csorbítsa.

II.

1. Eljárása során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben szereplő kérdéssel teljes mértékben azonos kérdést tartalmazó népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát már 2006. októberében benyújtották az OVB-hez. Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát 567/2006. (XI. 20.) OVB határozatával hitelesítette. A határozatot az Alkotmánybíróság 13/2007. (III. 9.) AB határozatával (ABH 2007, 242.) helybenhagyta. A határozat utalt arra, hogy az Alkotmánybíróság – külön indítvány alapján – a népszavazási döntések időbeli hatályával kapcsolatos kérdést másik eljárásban vizsgálja.

A határozathoz kapcsolódóan a népszavazási döntések időbeli hatályának kérdése azzal összefüggésben merült fel, hogy az adott ügyben szereplő, népszavazásra feltenni javasolt kérdéssel az Alkotmánybíróság által azonosnak talált kérdéssel korábban már volt egy népszavazás. Az Országgyűlés a 46/2004. (V. 18.) OGY határozatával rendelte el a népszavazást, és az elrendelt népszavazást a köz-

társasági elnök 2004. december 5. napjára kitűzte. Az ügydöntő népszavazás eredménytelen volt.

2. Az Alkotmánynak az országos népszavazásra vonatkozó rendelkezései, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvénynek az OVB határozat meghozatalának időpontjában hatályos szabályai nem tartalmaztak rendelkezést arra vonatkozóan, hogy lehet-e, és ha igen, mennyi időn belül újabb népszavazást kezdeményezni vagy kitűzni olyan kérdésben, amelyről már korábban népszavazásra került sor. Az erre vonatkozó – az OVBh. által is hivatkozott – indítványok alapján hozott 27/2007. (V. 17.) AB határozat (ABH 2007, 343.) egyebek mellett megállapította: mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség áll fenn, mert az Országgyűlés nem szabályozta törvényben, hogy ugyanabban a kérdésben mennyi időn belül nem lehet kitűzni újabb népszavazást. Az Alkotmánybíróság felhívta az Országgyűlést, hogy szabályozási feladatának 2007. december 31-ig tegyen eleget.

A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása és a kiküszöbölésére megszabott határidő közötti „függő jogi helyzet”-re tekintettel az Alkotmánybíróság az OVB határozata ellen benyújtott kifogások elbírálására irányuló eljárását 98/2007. (XI. 29.) AB végzésével (ABH 2007, 1121.) 2008. június 15. napjáig felfüggesztette.

3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról szóló 2007. évi CLXXII. törvény 11. §-a az Nsztv. 10. §-át a következő d) ponttal egészítette ki:

(10. § Az Országos Választási Bizottság megalapítja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha)

...

„d) ugyanazon tartalmú kérdésben három éven belül eredményes országos népszavazást tartottak,”

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ezzel a jogalkotó az alkotmányellenes helyzetet megszüntette, ezért a felfüggesztett eljárás folytatását rendelte el.

4. Eljárása során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az egyik kifogásban hivatkozott kérdést („Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban?”) tartalmazó aláírásgyűjtő ív mintapéldányát az OVB 168/2007. (VII. 18.) OVB határozatával hitelesítette. Az ezen határozat ellen benyújtott kifogások alapján indult eljárást az Alkotmánybíróság 95/2007. (XI. 22.) AB számú végzésével (ABH 2007, 1116.) 2008. június 15. napjáig felfüggesztette, majd 73/2008. (V. 22.) AB számú határozatával (ABK 2008. május, 709.) a hitelesítő határozatot helybenhagyta.

III.

1. Az Alkotmánynak a kifogások elbírálása során figyelembe vett rendelkezései:

„2. § (2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„28/C. § (2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.

(3) Ha az országos népszavazást el kell rendelni, az eredményes népszavazás alapján hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.”

2. A Ve. rendelkezései:

„2. § E törvényt kell alkalmazni:

(...)

e) az országos népszavazásra,

(...)”

„3. § A választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:

d) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás,”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(...)

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

3. Az Nsztv. rendelkezései:

„8. § (1) Az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.”

„12. § Ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya (2. §), illetőleg népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés (9. §)

a) a népszavazás megtartásáig, vagy

b) a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg

c) az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig.”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

IV.

A kifogások az alábbiak szerint megalapozottak:

1. Az OVB 168/2007. (VII. 18.) határozatával – amelyet az Alkotmánybíróság a fentebb hivatkozott 73/2008. (V. 22.) AB számú határozatával jóváhagyott – már hitelesítette azt a népszavazási kezdeményezést, melynek feltenni javasolt kérdése: „Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami önkormányzati tulajdonban?” A jelen eljárás tárgyát képező OVBh. a következő kérdést hitelesítette: „Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak állami, önkormányzati tulajdonban maradjanak?” Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a két kérdés tartalma egymással megegyezik.

2. Az OVB 168/2007. (VII. 18.) határozatával elbírált kérdésre vonatkozó hitelesítési eljárás – az Alkotmánybíróság által értelmezett módon – az OVBh. meghozatalakor még nem zárult le, ezért nem járt el jogszerűtlenül az OVB akkor, amikor a kérdést az ugyanazon tartalmú kérdés korábbi hitelesítettsége ellenére hitelesítette.

3. Az Alkotmánybíróság 2004 óta követett gyakorlata szerint az Nsztv. 12. §-ában foglalt rendelkezés (ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya ...) egyértelműen csak a hitelesített aláírásgyűjtő ívekre, illetve kérdésre vonatkozik. Az aláírásgyűjtő ív hitelesítése akkor tekinthető befejezettnek, ha az Országos Választási Iroda vezetője az Nsztv. 118. § (1) bekezdése alapján hitelesítési záradékkal látja el az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát, ugyanis csak ez után kerülhet sor az aláírásgyűjtés megkezdésére [57/2004. (XII. 14.) AB határozat, ABH 2004, 809, 815.]. Az Alkotmánybíróság 100/2007. (XII. 6.) AB számú határozatában (ABH 2007, 824., a továbbiakban: Abh.) a következőket állapította meg: a jogállamiság részét képező jogbiztonság, valamint a népszavazáshoz való jog alkotmányi rendelkezéseit sértő mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség áll fenn, mivel a törvényalkotó az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvényben nem szabályozta az országos népszavazás során az aláírásgyűjtő ív hitelesítését végző szerv eljárását abban az esetben, ha az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megelőzően – ugyanazon tartalmú kérdésben – újabb aláírásgyűjtő ívek mintapéldánya kerül benyújtásra (versengő népszavazási kezdeményezések esetköre).

Az Alkotmánybíróság felhívta az Országgyűlést, hogy a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet 2008. március 31-ig szüntesse meg.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a hiányzó eljárási szabály azt eredményezi, hogy a hitelesítő szerv az országos népszavazás aláírásgyűjtő ívének, illetve a kérdés-

nek a hitelesítését megelőzően ugyanazon tartalmú kérdésben benyújtott aláírásgyűjtő ívek, illetve népszavazás elrendelésére irányuló kezdeményezések esetében nem tagadhatja meg – sem az időrendiségre, sem más törvényben nem szabályozott körülményre tekintettel – az aláírásgyűjtő ív, illetve kérdés hitelesítését. Az országos népszavazás kezdeményezésére irányuló „versengő” népszavazási kezdeményezések hitelesítése olyan helyzetet is előidézhet, hogy az ugyanazon tárgyra vonatkozó, ám ellentétesen megfogalmazott kezdeményezések tárgyában eredményesen lezajlott ügydöntő országos népszavazások alapján az Országgyűlés nem tudja végrehajtani a rá nézve kötelező érvényű ügydöntő országos népszavazásokon meghozott döntéseket. (ABH 2007, 829.)

A jogalkotó az Abh.-ban meghatározott határideig a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet nem szüntette meg.

4. Az OVB határozatának felülvizsgálata során az Alkotmánybíróságnak tekintettel kellett lennie az Abh. által megállapított alkotmányellenes helyzet mindezideig tartó fennmaradására, valamint a népszavazásra irányuló kezdeményezések tekintetében beállott változásokra egyaránt.

Az OVB a jelen eljárás tárgyát képező ügyben szereplő kérdéssel a fentiek szerint megegyező, népszavazásra feltenni javasolt kérdést 168/2007. (VII. 18.) határozatával már hitelesítette, és a hitelesítő határozatot az Alkotmánybíróság 73/2008. (V. 22.) AB határozatával helybenhagyta. A hitelesítés követelményeinek megfelelő aláírásgyűjtő íven tehát az aláírásgyűjtés elvileg megindulhat.

Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy gyakorlata szerint döntése során mind az OVB, mind jogorvoslati eljárásában az Alkotmánybíróság a fennálló helyzethez igazodik. Az OVB az Alkotmány és az Nsztv. vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel, a döntésekor fennálló helyzetet alapul véve dönt a népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának hitelesítéséről, illetve annak megtagadásáról [32/2007. (VI. 6.) AB határozat, ABH 2007, 383.].

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Nsztv. 12. §-ában rögzített tilalom alapvető célja az, hogy az Országgyűlés ne kerülhessen olyan helyzetbe, amelynek eredményeként – párhuzamosan folytatott aláírásgyűjtések folytán – az Alkotmány 28/C. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget téve több, ugyanazon tartalmú kérdésben is népszavazást kelljen elrendelnie. A 168/2007. (VII. 18.) OVB határozattal hitelesített – és az Alkotmánybíróság által is helyben hagyott – kérdés („Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban?”), valamint a jelen eljárás tárgyát képező kérdés („Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak állami, önkormányzati tulajdonban maradjanak?”) lényegi egyezősége folytán ez utóbbi hitelesítése magában rejtje annak lehetőségét, hogy a kötelező népszavazás elrendelésének feltéte-

lei két, egymással megegyező kérdés tekintetében is fennállanak. Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság – a körülmények megváltozása folytán – az OVB 350/2007. (IX. 12.) határozatában szereplő kérdést nem találta hitelesíthetőnek, ezért a határozatot a Ve. 130. § (3) bekezdésében foglaltak alapján megsemmisítette, és az OVB-t új eljárás lefolytatására utasította.

5. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az OVB határozatát az Nsztv. 12. §-ának sérelme folytán megsemmisítette, a kifogások más vonatkozásait azok szükségtelesen volta miatt érdemben nem vizsgálta.

Az Alkotmánybíróság – figyelemmel az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére – elrendelte ezen határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,*
alkotmánybíró előadó alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k., *Dr. Trócsányi László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1197/H/2007.

Az Alkotmánybíróság 7/2009. (II. 4.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 473/2007. (XI. 12.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján a hitelesítési eljárást kezdeményező magánszemély kifogást nyújtott be az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 473/2007. (XI. 12.) OVB határozata ellen.

Az OVB vitatott határozatában megtagadta annak az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepelt: „Akarja-e Ön, hogy az önkormányzati képviselő választásokon (megyei jogú városban, megyei közgyűlésben, fővárosi közgyűlésben továbbá helyi önkormányzatok képviselő testületeiben) csak olyanokat jelölhessenek, akik az Európai Unióhoz történő csatlakozás előtt (2004. május 1.) nem voltak önkormányzati képviselők?”

Az OVB határozata indokolásában megállapította, hogy a hitelesítésre benyújtott aláírásgyűjtő íven szereplő kérdés az önkormányzati képviselőkre vonatkozó passzív választójog olyan korlátozását eredményezné, amely csak az Alkotmány módosításával valósítható meg, ezért a kérdést – a burkolt alkotmánymódosításra irányuló tartalma miatt – nem hitelesítette.

Az indítványozó kifogásában kifejtette, hogy a kezdeményezésben szereplő kérdés nem burkolt alkotmánymódosításra, hanem „az önkormányzati képviselők jogállásáról szóló törvények” összeférhetlenségi szabályainak a kiegészítésére irányul.

Az országos népszavazási kezdeményezés célját az indítványozó az említett összeférhetlenségi szabályok kibővítésében jelölte meg, utalva arra, hogy az eredményes népszavazás esetén nem indokolt az Alkotmány módosítása, kizárólag az önkormányzati képviselők jogállását szabályozó törvények összeférhetlenségi szabályait kell módosítani „a népakaratnak megfelelően”.

Az indítványozó szerint az önkormányzatokban „eluralkodott közállapot” indokolja a kezdeményezésben szereplő kérdés felvetését, és véleménye szerint „feltétlen szükséges az önkormányzatok tagjainak friss erővel történő feltöltése”. Az indítványozó a kifejtettekre tekintettel a kifogással támadott határozat megsemmisítését és az OVB új eljárásra utasítását kérte az Alkotmánybíróságtól.

II.

A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 10. §-a alapján gyakorolja.

biakban: Abtv.) 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatban, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság a vizsgált ügyben megállapította, hogy az OVB kifogással támadott határozata megalapozott, ezért azt annak érdemben helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság osztotta az OVB-nek a kifogással támadott határozat indokolásában kifejtett azon álláspontját, hogy a népszavazási kezdeményezésben szereplő kérdés az önkormányzati képviselők Alkotmányban szabályozott passzív választójogának [Alkotmány 70. § (2) bekezdés] olyan korlátozását kívánja elérni, amely csak az Alkotmány módosításával érhető el.

A választójog – ennek részeként az önkormányzati képviselő választásra vonatkozó passzív választójog – olyan alkotmányos politikai alapjog, amelynek a gyakorlásából kizárt személyek körét (választójoggal nem rendelkezők) az Alkotmány 70. § (5) bekezdése sorolja fel, mely felsorolás törvényi úton nem bővíthető.

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy azt a kifogásban kifejtett indítványozói érvelést, amely szerint kizárólag az önkormányzati képviselők jogállásáról szóló, a kifogásban megjelölt törvények módosítását eredményezné a kezdeményezésben szereplő kérdés tárgyában megtartott érvényes és eredményes országos népszavazás, nem találta megalapozottnak.

Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az önkormányzati képviselők megválasztására vonatkozó passzív választójog gyakorlásának szükségképpen törvényi előfeltétele a jelöltté válás.

A passzív választójog gyakorlásának kétség kívül korlátját képezik a törvényben szabályozott különféle összeférhetlenségi esetek, ilyen eseteket szabályoznak a kifogásban felhívott, a helyi önkormányzati képviselők jogállásának egyes kérdéseiről szóló 2000. évi XCVI. törvény összeférhetlenséget szabályozó rendelkezései (5–10/A. §).

Az említett összeférhetlenségi szabályok választási lehetőséget adnak az érintett önkormányzati képviselő számára arra, hogy a képviselői megbízatásról való lemondással, vagy az összeférhetlenségi ok (helyzet) megszűntetésével oldja fel az összeférhetlenséget.

A népszavazási kezdeményezésben szereplő kérdés nem ilyen összeférhetlenségi helyzet szabályozását jelenti, nem a passzív választójog gyakorlását korlátozó, hanem egy, azt kizáró (objektív) okot tartalmaz, a passzív választójog abszolút korlátját jelenti.

A kezdeményezésben szereplő kérdés alapján az önkormányzati képviselők választásán aktív választójoggal rendelkező választópolgár, amennyiben az Európai Unióhoz való csatlakozás (2004. május 1.) előtt önkormányzati képviselő volt, nem válhat önkormányzati képviselő-jelöltté, ennek következtében önkormányzati képviselővé sem választható meg.

A kérdésben szereplő tényhelyzet, az, hogy az aktív választójoggal rendelkező választópolgár 2004. május 1-je előtt önkormányzati képviselő volt-e vagy sem tehát olyan, a passzív választójog gyakorlását (az önkormányzati képviselővé történő megválasztást) kizáró feltétel, amely nem korlátozza, hanem – a választópolgár döntésétől függetlenül – kizárja az önkormányzati képviselővé történő megválasztást.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az önkormányzati képviselők Alkotmányban szabályozott passzív választójogának a kezdeményezésben szereplő kérdésben foglaltak szerinti korlátozására csak az Alkotmány módosításával kerülhetne sor.

Az Alkotmánybíróság 2/1993. (I. 22.) AB határozatának rendelkező részében kimondta, hogy „a népszuverenitásból fakadó jogoknak mind az Országgyűlés, mind népszavazás útján történő gyakorlása csak az Alkotmány rendelkezéseinek megfelelően történhet. A népszavazásra bocsátott kérdés nem foglalhat magában burkolt alkotmánymódosítást.” (ABH 1993, 33.)

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében: „Az Alkotmány módosítására irányuló kérdésben nem írható ki választópolgári kezdeményezésre olyan népszavazás, amely az Országgyűlésre kötelező volta miatt elvonná az Országgyűlés alkotmányozó hatáskörét.” [Először: 25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 262.]

Az Alkotmánybíróság a fent kifejtettek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Az Alkotmánybíróság határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1400/H/2007.

**Az Alkotmánybíróság
8/2009. (II. 4.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 328/2008. (X. 30.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 328/2008. (X. 30.) OVB határozatával (a továbbiakban: OVBh.) úgy döntött, hogy megtagadja annak az országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését, amelyen a következő kérdés szerepel: „Kezdeményezzük a vonatkozó törvények olyan tartalmú módosítását, hogy a forgalomképtelennek, illetve korlátozottan forgalomképesnek minősített kizárólagos állami vagyongba tartozó vagyonelemek ilyen minősítésének megváltoztatásához, valamint azok hasznosításához, elidegenítéséhez és megterheléséhez az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával meghozott előzetes jóváhagyó parlamenti döntés legyen szükséges”. Az OVB megállapította, hogy az aláírásgyűjtő íven feltett kérdés nem felel meg a népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 17. §-ában foglalt egyértelműségi feltételnek, mert az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadható törvények tárgykörét az Alkotmány szabályozza, így annak módosítása is szükséges lenne, a kezdeményezés azonban mégsem tartalmazza az Alkotmány módosításának javaslatát. Az OVBh. a Magyar Közlöny 2008. évi 154. számában, 2008. október 30-án jelent meg. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határo-

zat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen 2008. november 6-án, határidőn belül, a hitelesítési eljárás kezdeményezője kifogást nyújtott be az Alkotmánybírósághoz. A kifogás benyújtójának állítása szerint „az érthetőség követelményébe nem tartozik bele, hogy az indítványozott törvénymódosításokon belül kifejezetten megjelölésre kerüljön az Alkotmány módosítása. Minthogy az Alkotmány jogszabályi megjelenési formája köztudottan törvény (1949. évi XX. tv.), így a kezdeményezésben szereplő »vonatkozó törvények« kifejezés egyébként szükségképpen kiterjed arra is”.

Ezért a kifogás benyújtója az OVBh. megsemmisítését és az OVB új eljárásra kötelezését kérte.

Az Alkotmánybíróság a Ve. 131. §-ára, illetve 130. § (3) bekezdésére tekintettel a kifogást soron kívül bírálta el.

II.

A kifogás elbírálása során az Alkotmánybíróság az alábbi jogszabályi rendelkezések alapján hozta meg döntését:

1. Az Alkotmány figyelembe vett rendelkezései:

„19. § (2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.

(3) E jogkörében az Országgyűlés

- a) megalkotja a Magyar Köztársaság Alkotmányát;
- b) törvényeket alkot;”

„24. § (3) Az Alkotmány megváltoztatásához, valamint az Alkotmányban meghatározott egyes döntések meghozatalához az országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges.”

„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„28/D. § Országos népi kezdeményezést legalább 50 000 választópolgár nyújthat be. Az országos népi kezdeményezés arra irányulhat, hogy az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdést az Országgyűlés tűzze a napirendjére. Az országos népi kezdeményezésben megfogalmazott kérdést az Országgyűlés köteles megtárgyalni.”

„77. § (1) Az Alkotmány a Magyar Köztársaság alaptörvénye.”

2. Az Nsztv. érintett rendelkezései:

„17. § A népi kezdeményezésnek pontosan és egyértelműen tartalmaznia kell a megtárgyalásra javasolt kérdést.”

„18. § Az Országos Választási Bizottság akkor tagadja meg az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha

- a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe,

b) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,

c) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.”

3. A Ve. érintett rendelkezései:

„170. § (3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helyben hagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

„131. § Az országos népi kezdeményezés során a 117–121. § és a 130. § (1) és (3) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

III.

A kifogás nem megalapozott.

1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása jogorvoslati eljárás, ezért az Alkotmánybíróság a kifogásban foglaltak – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.] – azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve.-ben és az Nsztv.-ben foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.].

2. Az OVB a határozatában arra alapította a hitelesítés megtagadását, hogy miután az aláírásgyűjtő íven feltett kérdés az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadható törvények tárgykörének a módosítására, azaz az Alkotmány módosítására (is) irányul, anélkül, hogy külön tartalmazná az erre vonatkozó javaslatot, az nem felel meg az Nsztv. 17. §-ában foglalt egyértelműségi feltételnek.

Az Alkotmány 19. § (3) bekezdésének a) és b) pontja különválasztja az alkotmányozó hatalmat a törvényhozó hatalomtól, a 24. § (3) bekezdése szerint az Alkotmány megváltoztatásához, valamint az Alkotmányban meghatározott egyes döntések meghozatalához az országgyűlési képviselők kétharmadának a szavazata szükséges, és az Alkotmány külön-külön megjelöli azokat a tárgyköröket, amelyekről szóló törvény elfogadásához kétharmados többség szükséges, a 77. § (1) bekezdése pedig a Magyar Köztársaság alaptörvényének minősíti az Alkotmányt. Az Alkotmánybíróság több határozatában megállapította,

hogy az Alkotmány megalkotása és megváltoztatása kizárólag az Országgyűlés jogkörében tartozik és az Országgyűlés e jogkörében alkotmányosan csak az alkotmánymódosításra irányadó eljárási és határozathozatali követelmények maradéktalan betartásával járhat el. Az Alkotmány az Országgyűlés hatáskörén belül eleve külön szabályozza az alkotmányozást. [30/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998, 220, 234.; 25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 261.] Következésképpen a szervezeti azonosság ellenére az Alkotmány rendelkezései alapján különbséget kell tenni az alkotmányozó és a törvényhozó hatalom között. Amikor az Országgyűlés az Alkotmány 19. § (3) bekezdésének a) pontjában rögzített hatáskörében jár el, alkotmányozó hatalmat gyakorol az Alkotmány 24. § (3) bekezdésében szabályozott eljárás szerint. [52/2003. (XI. 1.) AB határozat, ABH 2003, 596, 602.] A törvényekről, mint jogszabályokról és azok szabályozási tárgyköréről, a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (elsősorban annak 2–5. §-a) rendelkezik.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a konkrét kérdésben szereplő „vonatkozó törvények (...) módosítását” kifejezés fogalmilag sem a köznyelv, sem az Alkotmány rendelkezései szerint nem foglalja magába magának az Alkotmánynak a módosítását, így a kifogást nem találta megalapozottnak, és az OVBh.-t az ott megjelölt kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ív hitelesítésének a megtagadását az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVBh.-nak a Magyar Közlönyben való közzétételére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,

az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1258/H/2008.

IX. Határozatok Tára**A köztársasági elnök
határozatai****A köztársasági elnök****4/2009. (II. 4.) KE****határozata****vezérőrnagyi előléptetésről**

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i*) pontjában biztosított jogkörömben, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 49. § (2) bekezdésének *a*) pontja alapján a honvédelmi miniszter előterjesztésére *Kovács József* dandártábornokot 2009. február 1-jei hatállyal vezérőrnaggyá előléptetem.

Budapest, 2009. január 22.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2009. január 27.

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: IV-6/00296/2009.

A köztársasági elnök**5/2009. (II. 4.) KE****határozata****dandártábornoki kinevezésről**

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i*) pontjában biztosított jogkörömben, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 49. § (2) bekezdésének *a*) pontja alapján, a honvédelmi miniszter előterjesztésére *dr. Böröndi Gábor László* ezredeset 2009. február 1-jei hatállyal dandártábornokká kinevezem.

Budapest, 2009. január 22.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2009. január 27.

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: IV-6/00295/2009.

A köztársasági elnök**6/2009. (II. 4.) KE****határozata****8/2006. (I. 20.) KE határozat
módosításáról**

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i*) pontjában megállapított jogkörömben, a felsőoktatásról szóló 2005. CXXXIX. törvény 100. §-ának *b*) pontja alapján, az oktatási és kulturális miniszter – a fenntartóval egyetértésben tett – javaslatára módosítom a 8/2006. (I. 20.) KE számon hozott határozatomat, és

dr. Earle, John, a Közép-európai Egyetem határozott időre kinevezett egyetemi tanárát és

dr. Pagano, Ugo, a Közép-európai Egyetem határozott időre kinevezett egyetemi tanárát

2009. február 1. napjával határozatlan időre egyetemi tanárrá kinevezem.

Budapest, 2009. január 20.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2009. január 22.

Dr. Hiller István s. k.,
oktatási és kulturális miniszter

KEH ügyszám: IV-3/05658/2008.

A Kormány határozatai

A Kormány 1012/2009. (II. 4.) Korm. határozata

a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány alapító okiratának módosításáról

1. A Kormány a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/B. § (5) bekezdése alapján – figyelemmel a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 55/A. § (1) bekezdésében, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 1. § (2) bekezdésében foglaltakra –

a) módosítja a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány (a továbbiakban: közalapítvány) alapító okiratát (a továbbiakban: alapító okirat);

b) felhatalmazza a Miniszterelnöki Hivatal vezető minisztert, hogy az egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratnak a Kormány nevében történő aláírása tárgyában, valamint az alapító okirat módosításának bírósági nyilvántartásba vétele iránti eljárásban az alapító Kormány nevében és képviselőjében eljárjon;

c) felhívja a Miniszterelnöki Hivatal vezető minisztert, hogy a közalapítvány egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratát – a bírósági nyilvántartásba vételről szóló határozat jogerőre emelkedését követően azonnal – tegye közzé a Magyar Közlöny mellékleteként kiadott Hivatalos Értesítőben.

2. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó megjelentette

a

Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez

c. kiadványt.

Az útmutató célja, hogy a helyi önkormányzati rendeletek alkotása során történő helyes alkalmazásához gyakorlati segítséget nyújtson. Az útmutató sorra veszi a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény és a kapcsolódó végrehajtási rendeletek azon rendelkezéseit, amelyeket a helyi önkormányzati jogalkotásnál alkalmazni kell. Ezen rendelkezésekhez fűz gyakorlati útmutatást, kifejezetten önkormányzati rendeletekből merített helyes és helytelen példákat.

Jelenleg igen nagy az eltérés az egyes megyékben, illetve a megyéken belül az egyes településeken használt önkormányzati rendeletek alkotása során alkalmazott módszerekben, szokásokban. Erre tekintettel néhány közigazgatási hivatal mintarendeletekkel segíti az adott megyében működő települések jegyzőinek munkáját. Egységes, a helyi önkormányzatok részére készülő jogszabály-szerkesztési segédanyagot azonban még sem az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium, sem az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium nem adott ki. Ezt a hiányt próbálja részben pótolni ez a kiadvány. Egyre nagyobb ugyanis az igény arra, hogy a helyi önkormányzati rendeleteket is egységes szerkesztési módszerrel, egységes szerkezetben, elektronizálva minden állampolgár elérhesse, megismerhesse és következetesen alkalmazhassa.

A fentiekre tekintettel ajánljuk a kiadványt az ország valamennyi jegyzőjének, körjegyzőjének, főjegyzőjének, a polgármestereknek, megyei közgyűlési elnököknek, a képviselő-testületek tagjainak, valamint a helyi jogalkotás előkészítésében részt vevő hivatali munkatársaknak.

A 104 oldalas kiadvány ára: **1155 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez** című kiadványt

(ára: **1155 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

*Tájékoztatjuk Önöket, hogy 2009. január 1-jétől
a hivatalos lapok megjelenítése az alábbiak szerint változott*

A Magyar Közlöny és a mellékletét képező Hivatalos Értesítő tartalma újabb rovatokkal bővült

Magyar Közlöny

- I. Az Alkotmány és annak módosításai
- II. Törvények
- III. Kormányrendeletek
- IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei
- V. A Kormány tagjainak rendeletei
- VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései
- VII. Jogegységi határozatok
- VIII. Az Országos Választási Bizottság állásfoglalásai
- IX. Határozatok Tára

Hivatalos Értesítő

- I. Egységes szerkezetű jogi aktusok
- II. Statisztikai közlemények
- III. Utasítások, jogi iránymutatások
- IV. Állásfoglalások
- V. Személyügyi hírek
- VI. Alapító okiratok
- VII. Pályázati felhívások
- VIII. Közlemények
- IX. Hirdetmények (a Cégek Közlöny, az Európai Unió Hivatalos Lapja, a Közbeszerzési Értesítő és a Bírósági Határozatok figyelése, illetve a tartalomjegyzékek közzététele)

Havonta a kiadó DVD-formátumban tematizált jogszabálygyűjteményeket biztosít az előfizetőknek.
A jogszabálygyűjtemények árát az előfizetési díj tartalmazza.

2009. január 1-jétől

- a **Belügyi Közlöny** tartalmazza a *Sport Értesítőt*, a *Turisztikai Értesítőt* és az *Önkormányzatok Közlönyét*,
- a *Szociális Közlöny* és a *Munkaügyi Közlöny* – összevonást követően – **Szociális és Munkaügyi Közlöny** néven, egy lapként jelenik meg,
- az *Oktatási Közlöny* és a *Kulturális Közlöny* korábbi előfizetői az **Oktatási és Kulturális Közlönyben** találhatják meg a számukra fontos információkat,
- az *Egészségbiztosítási Közlöny* az **Egészségügyi Közlönybe** integrálódott, az érdeklődők az Egészségügyi Közlönyből tájékozódhatnak az ez idáig két lapban közölt információkról.

Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2009. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Kérjük, hogy az esetleges módosítást (cím- és példányszámváltozás) szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be. Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2009. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	151 452 Ft/év	Szociális és Munkaügyi Közlöny	39 564 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	27 972 Ft/év	Oktatási és Kulturális Közlöny	31 500 Ft/év
Belügyi Közlöny	39 564 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	45 108 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	39 564 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	9 324 Ft/év
Földművelésügyi		Bűnügyi Szemle	12 600 Ft/év
és Vidékfejlesztési Értesítő	27 468 Ft/év	L'udové noviny	7 308 Ft/év
Közbeszerzési Értesítő	96 516 Ft/fél év	Neue Zeitung	7 056 Ft/év
		Pénzügyi Szemle	23 100 Ft/év

CD-Cégközlöny

A Cégközlöny közleményeinek hetente megjelenő, oldalhú gyűjteménye CD-n, melyen a közlemények gyors megtalálását keresőfunkció segíti.

A CD 2009. évi éves előfizetési díjai

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	141 696 Ft		
5 munkahelyes hálózati változat	207 936 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	472 890 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	274 176 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	804 096 Ft

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2009. évi éves előfizetési díjai

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	97 200 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	351 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	171 600 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	459 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	216 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	780 000 Ft

AZ EU-JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2009. évi éves előfizetési díja

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	86 400 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	312 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	156 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	408 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	192 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	708 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2008-as évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Ára: 18 480 Ft + áfa.

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétei József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290. A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2009. évi éves előfizetési díj: 151 452 Ft. Egy példány ára: 315 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +270 Ft.

HU ISSN 0076—2407

09.0240 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285